

มะเร็งและมลพิษจากอุตสาหกรรม

ผลวินิจฉัยการตรวจสอบคนงาน

กรณีวิกฤตมะเร็งเม็ดเลือดขาวและโรคมะเร็งบริเวณ Wollongong

Cancer and Industrial Pollution The Findings of the Workers Inquiry into the Wollongong Leukemia and Cancer Crisis

ผู้แปล

จิตสิริ ธนภัทร

ชุดโครงการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและขับเคลื่อนระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 2

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

กรกฎาคม 2555

มะเร็งและมลพิษจากอุตสาหกรรม

ผลวินิจฉัยการตรวจสอบคนงาน

กรณีวิกฤตมะเร็งเม็ดเลือดขาวและโรคมะเร็งบริเวณ Wollongong

9 กันยายน ค.ศ.1997

© September 1997 Socialist Equality Party

All rights reserved

PO Box 367

Bankstown NSW 2200

มะเร็งและมลพิษจากอุตสาหกรรม

ผลวินิจฉัยการตรวจสอบคนงานกรณีวิกฤตมะเร็งเม็ดเลือดขาวและโรคมะเร็งบริเวณ Wollongong

บทสรุป

การตรวจสอบคนงานกรณีวิกฤตมะเร็งเม็ดเลือดขาวและโรคมะเร็งบริเวณ Wollongong จัดขึ้นที่ Port Kembla ช่วงสุดสัปดาห์ระหว่างวันที่ 19-20 กรกฎาคม ค.ศ.1997

คณะกรรมการตรวจสอบ 6 คน ได้สรุปว่า

1. การเสียชีวิตจำนวนมากเนื่องจากมะเร็งเม็ดเลือดขาว (leukaemia) และมะเร็งต่อมน้ำเหลือง (lymphoma) ของนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยม Warrawong ตั้งแต่ปี ค.ศ.1989 มิได้เป็นเพียงความบังเอิญที่น่าสงสัย แต่มีรูปแบบการเป็นมะเร็งและการเจ็บป่วยที่กระจายกว้าง โดยเฉพาะในเยาวชนรอบๆ พื้นที่ Wollongong
2. บริษัท BHP ซึ่งเป็นเจ้าของ Port Kembla เหมืองถลุงแร่ทองแดง และธุรกิจหลักอื่นๆ ต้องรับผิดชอบต่อการเสียชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาว และโรคมะเร็ง เนื่องจากมีความเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างโรคมะเร็งและการปนเปื้อนจากอุตสาหกรรมทางอากาศ ดิน และน้ำในบริเวณนี้
3. รายงานที่จัดทำโดยหน่วยงานสาธารณสุข (Public Health Service) เมือง Illawarra ถูกบิดเบือนโดยรัฐบาลท้องถิ่นของพรรคแรงงานเพื่อปกป้องผลประโยชน์ให้แก่กลุ่มบริษัทดังกล่าว
4. ความรับผิดชอบจากการปกปิดดังกล่าว ตกอยู่กับ รัฐบาลท้องถิ่นของพรรคแรงงานและผู้นำกลุ่มสหภาพแรงงาน

บทนำ

ในช่วงปี ค.ศ.1989 ประชากรหนุ่มสาวระดับชั้นแรงงานบริเวณชานเมืองรอบๆ เมืองเหล็กของ BHP เริ่มเสียชีวิตเนื่องจากโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งต่อมน้ำเหลือง อาทิเช่น Bill Neskovski เสียชีวิตในปี ค.ศ.1989 ขณะอายุเพียง 25 ปี และ Samah Maarbani เสียชีวิตในปี ค.ศ. 1990 ขณะอายุเพียง 19 ปี โดยทั้งคู่เคยเรียนที่โรงเรียนมัธยม Warrawong

ผู้เสียชีวิตหลายคนสำเร็จการศึกษาที่โรงเรียนมัธยม Warrawong ในปี ค.ศ.1991 Jimmy Veljanoski อายุ 19 ปี เสียชีวิตเดือนมิถุนายน ค.ศ.1995, Goce Ilioski อายุ 21 ปี เสียชีวิตในเดือนสิงหาคม ค.ศ.1996, Melissa Cristiano อายุ 20 ปี เสียชีวิตในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1997 ซึ่งเสียชีวิตเพียงหนึ่งวันก่อน Bob Churton อาจารย์ของเธอในวัย 41 ปี

Samah, Jimmy และ Goce มาจากชานเมือง Cringila เป็นบริเวณติดกับโรงงานเหล็กซึ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในออสเตรเลีย Melissa อาศัยในละแวกใกล้เคียงบริเวณ Lake Heights และ Bill Neskovski อาศัยอยู่ที่ Port Kembla ทุกคนล้วนเป็นลูกชายหรือลูกสาวของคนงานที่เหมืองเหล็ก

เช่นเดียวกับเยาวชน 2 คนใน Berkeley บริเวณใกล้เคียงที่เสียชีวิตจากมะเร็งเม็ดเลือดขาว Darren O'Dea อายุ 21 ปี เสียชีวิตปี ค.ศ.1992 และ Karina Peppoloni อายุ 5 ปี เสียชีวิตในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1995 และยังมีอีกหลายคนที่ถูกวินิจฉัยแล้วว่าเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว ได้แก่ David Hawthorne อายุ 19 ปี, Anthony Palma อายุ 7 ปี และ Quang Hoang อายุ 19 ปี ทุกคนล้วนอาศัยที่ Berkeley รวมทั้ง Suzana Silva อายุ 33 ปี ซึ่งอาศัยที่ Warrawong

บริเวณชานเมืองนี้ห่างจาก Port Kembla เขตนิคมอุตสาหกรรมไม่กี่กิโลเมตร ที่ Cringila แนวของถนนหลายสายสิ้นสุดบริเวณริมรั้วของโรงงานเหล็ก BHP ทางด้านเหนือของ BHP เป็นที่ทิ้งขยะมีพิษขนาดใหญ่เป็นที่รู้จักกันในชื่อ Dump 21 ฝุ่นละอองจากกองเศษโลหะกองใหญ่ถูกพัดกระจายไปทั่วบริเวณ ปนเปื้อนแทรกซึมไปทุกซอกทุกมุมของบ้าน โรงเรียน ร้านค้า และศูนย์รับเลี้ยงเด็ก

ที่ Port Kembla ปล่องควันจากเหมืองทองแดงสูงอยู่เหนือโรงเรียนประถมท้องถิ่น ซึ่งทั่วบริเวณนี้ปนเปื้อนไปด้วยตะกั่ว จนกระทั่งหน่วยการผลิตนี้ปิดไปในปี ค.ศ.1995 โรงถลุงทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับฝุ่นที่ปนเปื้อนไปด้วยอนุภาคของโลหะหนักอันตรายหลายชนิดมาตลอด

นอกจากนี้โรงเรียนหลายแห่ง อาทิเช่น Warrawong High, Warrawong Public และ Cringila Public รวมทั้งบ้าน ที่พักอาศัย สวนสาธารณะ และแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ ถูกสร้างขึ้นในบริเวณที่มีเศษโลหะมีพิษจากโรงงานเหล็กและการล้างถ่านหิน

Leukaemia และ lymphoma เป็นโรคมะเร็งระบบเลือด ที่เกิดขึ้นได้ยากในหมู่เด็กและเยาวชน โดยปกติจะพบการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวในกลุ่มทารกและกลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป อัตราการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวที่สูงผิดปกติในเยาวชนที่บริเวณ Warrawong Port Kembla สูงกว่าอัตราการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวของมลรัฐอย่างน้อย 14 เท่า

ถ้าโรคมะเร็งที่เกิดขึ้นได้ยากนี้ส่งผลต่อการเสียชีวิตจำนวนมากของเยาวชนในเขตมั่งคั่งแถบชานเมือง Sydney หรือ Melbourne แหล่งข้อมูลจำนวนมากควรนำมาใช้สนับสนุนเพื่อพิสูจน์หาสาเหตุ

แต่กลับไม่มีการดำเนินการใดๆ จากรัฐบาลท้องถิ่น สถาบันมะเร็งของรัฐนิวเซาท์เวลส์ (NSW Cancer Council) หรือ Illawarra Area Health Service ในแถบที่มีการระบาดของโรคมะเร็ง Warrawong ถึงแม้ว่าทุกๆ กรณีได้ถูกรายงานไปยังหน่วยสถิติโรคมะเร็ง (Cancer Registry) ของมลรัฐก็ตาม

การรณรงค์ของ Melissa Cristiano “จุดเริ่มต้น”

Melissa Cristiano ลูกสาวของพนักงานที่ทำงานบริเวณเตาอบถ่านหิน BHP เป็นคนเริ่มให้ชุมชนตระหนักถึงวิกฤตการณ์นี้ เธอถูกตรวจพบว่าเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในเดือนกันยายน ค.ศ.1995 เพียงหนึ่งเดือนหลังการแต่งงาน และในเวลาเดียวกันก็พบว่าเพื่อนร่วมชั้นในโรงเรียนหลายๆ คนได้เป็นโรคนี้ เธอโทรไปแจ้งให้หน่วยอนามัย (Health Unit) ให้มาทดสอบดินบริเวณ Warrawong High ถึง 3 ครั้ง แต่ไม่มีใครติดต่อกลับมา

Melissa ติดต่อกับ Illawarra Mercury ซึ่งทำงานในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ชื่อว่า Fairfax เป็นเวลาหลายเดือนแต่กลับไม่ได้รับการตีพิมพ์ จนกระทั่งปลายเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1996 ที่มีการตีพิมพ์เรื่องราวของครอบครัวของเธอที่เสนอเงินหลายหมื่นเหรียญ เพื่อที่จะหาผู้บริจาคไขกระดูกที่เข้ากันได้กับเธอ

การตอบโต้จากชุมชนกลับแรงขึ้น การตายของ Goce Ilioski เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ.1996 ยิ่งกระตุ้นความโกรธเคือง มีประชากรกว่า 2,000 คนยื่นเรียงรายตามถนน Cringila เพื่อร่วมพิธีฝังศพของเขา

สื่อและรัฐบาลเริ่มเข้ามาควบคุมความเสียหาย Mercury และสถานีโทรทัศน์ท้องถิ่นพาดหัวถึงวิกฤตการณ์ผิดปกติกติ Warrawong High เป็นการ “ต้องคำสาป” อันเป็นปริศนาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ นักบินอวกาศสามารถไปยังดวงจันทร์และหุ่นยนต์สามารถตรวจสอบพื้นดินบนดาวอังคาร แต่เรากลับไม่สามารถพิสูจน์ความจริงที่เกิดขึ้นในปัญหาสาธารณสุขระดับท้องถิ่น

วันที่ 5 กันยายน ค.ศ.1996 นาย Carr ผู้ว่าการมลรัฐนิวเซาท์เวลส์จากพรรคแรงงาน ประกาศว่าการสำรวจควรดำเนินการโดยหน่วยสาธารณสุขของ Illawarra โดยวัตถุประสงค์ไม่ใช่เพื่อเปิดเผยความจริง แต่เพื่อบรรเทาความโกรธแค้นใจของสาธารณชนและเพื่อป้องกัน BHP จากการเป็นผู้ต้องสงสัยในสายตาของพนักงานส่วนใหญ่

รัฐมนตรีสาธารณสุข Andrew Refshauge กล่าวเน้นในตอนแรกว่าการตรวจสอบไม่น่าจะสามารถให้คำตอบอะไรได้ ในขณะเดียวกัน Jerry Platt โฆษกของ BHP มุ่งไปยังประเด็นหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ในช่วงระยะเวลากว่า 10 ปี ที่ระบุว่าเบนซินซึ่งเป็นผลผลิตข้างเคียงจากกระบวนการการผลิตเหล็กโดยใช้ถ่านหินเป็นสาเหตุของการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาว แต่ไม่มีหลักฐานใดๆ เชื่อมโยงกับมลพิษจากโรงงานเหล็กกล้าที่ทำให้เกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาว

การรับรองข้อสรุปนี้ รัฐบาลท้องถิ่นสั่งให้ BHP ตั้งคณะกรรมการการดูแลโครงการวิจัยหน่วย
อนามัยร่วมกับตัวแทนจากองค์กรต่างๆ เช่น Environment Protection Agency (EPA), Wollongong
Council, WorkSafe และ WorkCover

การตรวจสอบคนงาน

พรรคสังคมนิยมเพื่อความเสมอภาค (Socialist Equality Party - SEP) เริ่มการรณรงค์การ
ตรวจสอบคนงานอย่างเป็นกลาง เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือในที่ทำให้คนที่ทำงานตามปกติสามารถสรุป
ข้อเท็จจริงได้

พรรค SEP คัดค้านต่อการอ้างว่าการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวเป็นเรื่องที่ไม่สามารถ
อธิบายได้ และยืนยันว่าสาเหตุการเกิดโรคนี้อาจสามารถพิสูจน์ได้ผ่านการเชื่อมโยงและการพยายาม
รวบรวมคนงาน ผู้พักอาศัย ผู้ป่วย และครอบครัวของผู้ป่วย ด้วยความช่วยเหลือจากนักวิทยาศาสตร์ที่
สนใจและคนงานที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสุขภาพ (Health workers)

ระหว่างวันที่ 19-20 มิถุนายน ค.ศ. 1997 หลังการประชุมในชุมชน 2 ครั้งและการสอบสวน
ในช่วงระยะเวลา 10 เดือน SEP และคณะกรรมการตรวจสอบคนงานได้จัดประชุมพิจารณาเป็นเวลา 2
วันที่ Port Kembla Leagues Club พยาน 29 คนได้ขึ้นให้การเป็นเวลา 11 ชั่วโมง

กรรมการทั้ง 6 คน

Peter Stavropoulos ทำงานเป็นช่างเหล็กที่ BHP อายุ 28 ปีและเป็นตัวแทนจากโรงงานม้วนเหล็กร้อน
(Hot Strip Mill) เป็นผู้จัดให้มีการตรวจสอบคนงานและเป็นประธานในที่ประชุม เป็นสมาชิกของ SEP
เป็นผู้พักอาศัยที่ Cringilla เป็นเวลานาน และเป็นอดีตนักเรียนที่โรงเรียน Warrawong High

Will Juarez เป็นช่างขึ้นรูปเหล็กอายุ 28 ปี รวมทั้งทำงานบริเวณเตาทองแดง 14 ปี และเป็นพ่อของ
Melissa Cristiano

Sonya Colless พักอาศัยอยู่บริเวณ Port Kembla เป็นแม่ของเด็ก 3 คน และเป็นประธานของ
Illawarra Montessori pre-school ที่ Berkeley

Tony Barea อายุ 24 ปี เป็นช่างไฟฟ้าในโรงเหล็ก พักอาศัยอยู่ที่ Kemblawarra เป็นเวลานาน และเป็น
เพื่อนของผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาว 2 คน คือ Goce Ilioski และ Jimmy Veljanoski

Perla Astudillo สำเร็จการศึกษาปริญญาโทด้านชีววิทยา และเป็นสมาชิกพรรค SEP จาก Melbourne
เป็นคนทำการวิจัยและสัมภาษณ์พยานในการสอบสวน

Linda Tenenbaum ผู้ช่วยเลขานุการระดับชาติของพรรค SEP เป็นกรรมการในการสอบสวน
พนักงานในปี ค.ศ. 1994 กรณีตำรวจฆ่า Daniel Yock เด็กชาวพื้นเมือง

คณะกรรมการค้นหาเพื่อตอบคำถามที่วิกฤตในหลายประเด็น ดังนี้

- อะไรคือขอบเขตที่แท้จริงของการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาว โรคมะเร็ง และการระบาดของความ
เจ็บป่วยในคนงานและครอบครัวของเขาทั่วทั้งเขต Wollongong

- สามารถดำเนินและโทษมลพิษจากอุตสาหกรรมได้หรือไม่
 - ถ้าได้ การแพร่กระจายของสารพิษและขยะอันตรายประเภทไหนที่ต้องเข้ามารับผิดชอบ
 - BHP บริษัทอื่นๆ รัฐบาล และหน่วยราชการ เช่น หน่วยอนามัย, EPA, สถาบันมะเร็ง และมหาวิทยาลัยจะรับผิดชอบต่อวิกฤตการณ์โรคมะเร็งอย่างไร
 - ALP และสหภาพแรงงาน (trade union) มีการตอบสนองอะไรบ้าง
 - ผู้ป่วยและครอบครัวของเขาได้รับการปฏิบัติ ดูแลอย่างไรจากรัฐบาล เจ้าหน้าที่ และระบบสาธารณสุข
 - ควรทำอะไรเพื่อหยุดการทำลายชีวิตและสุขภาพของครอบครัวชนชั้นแรงงาน
- รายงานฉบับนี้ตอบคำถามดังกล่าวโดยอ้างอิงถึงหลักฐานที่น่าเชื่อถือในการทำประชาพิจารณ์และตามข้อมูลอื่นๆ ที่นำเสนอต่อคณะกรรมการ

การเชื่อมโยงการแพร่ระบาดไปยังอุตสาหกรรม *ข้อมูลด้านสถิติ เชื่อมโยงโรงงานกับโรค*

รายงานสถิติที่ได้จากสถาบันมะเร็งแสดงให้เห็นว่า เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปีที่คนงานและครอบครัวของเขาที่พักอาศัยใกล้ Port Kembla ได้รับความทุกข์ทรมานจากการเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวและโรคมะเร็งอื่นๆ มากกว่าคนงานที่อาศัยอยู่ห่างออกไปหลายเท่า

จากข้อมูลประชากรที่พักอาศัยในพื้นที่ 6 เขตหวั่นไปรษณีย์พบว่า อัตราเฉลี่ยการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวในเขต Berkeley ซึ่งห่างจาก Port Kembla 4 กิโลเมตร สูงกว่าเขต Minnamurra ซึ่งห่างออกไป 18 กิโลเมตร กว่า 10 เท่า ประชากรที่ Berkeley ที่มีอายุมากกว่า 22 ปี 1,000 คน จะพบผู้ป่วย 4 คน ในขณะที่ Minnamurra จะพบเพียง 0.47 คน

เมื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาเขียนกราฟ ส่วนโค้งแสดงให้เห็นพื้นที่ที่มีความผิดปกติในลักษณะตรงกันข้ามระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวกับระยะห่างจากนิคมอุตสาหกรรม ดังเช่นส่วนโค้งของกราฟที่ระบุพื้นที่เฉพาะบริเวณปล่องควันที่ Port Kembla พบว่ามีโอกาสที่จะเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวน้อยกว่า 5 คนในจำนวนประชากร 100 คน

ในช่วงเวลาเดียวกันระหว่างปี ค.ศ.1972-1994 พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจนระหว่างการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวกับระยะห่างเขตที่พักอาศัยจากเขตที่มีโรงงานถ่านหิน 2 แห่งทางตอนเหนือของ Wollongong คือที่ Corrimall และ Coalcliff

ตัวเลขจากสถาบันมะเร็งแบ่งตามเขตที่พักอาศัยโดยใช้รหัสไปรษณีย์ พบว่าการเกิดโรคมะเร็งอื่นๆ นอกจากมะเร็งเม็ดเลือดขาว มีความเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกันกับการปล่อยสารพิษที่ Port Kembla โอกาสที่ข้อมูลจะผิดพลาดมีเพียง 1% เท่านั้น โดยค่าเฉลี่ยอัตราการเกิดโรคมะเร็งในเขต Berkeley และ Wollongong สูงกว่าในเขต Minnamurra 6.5 เท่า

ผลการวิเคราะห์ที่ทำโดย Chris Illert นักวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และ Daniela Reverberi นักคณิตศาสตร์ รับรองรูปแบบที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้โดย Dr Paul Clingan ผู้เชี่ยวชาญโรคมะเร็ง (oncologist) ที่ Wollongong ซึ่งให้รายละเอียดผู้ป่วยโรคมะเร็งจำนวน 1,325 คนที่เขาได้ทำการรักษาในระหว่างปี ค.ศ.1989-1996 และจากรายงานนี้แสดงให้เห็นถึงอัตราเฉลี่ยการเกิดโรคมะเร็งในเขตโรงเหล็กและโรงถลุงทองแดงสูงเป็น 3 เท่า เมื่อเทียบกับอัตราการเกิดโรคมะเร็งในเขตที่ไกลออกไป 20 กิโลเมตร

บทสรุปที่คล้ายกันนี้ได้จากหนึ่งในการศึกษาที่กว้างที่สุดในโลกเกี่ยวกับการเกิดโรคมะเร็ง และมะเร็งเม็ดเลือดขาวในเด็กในพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลก ศาสตราจารย์ George Knox จากมหาวิทยาลัย Birmingham ตรวจสอบผู้ที่เสียชีวิตก่อนอายุ 15 ปี ที่ราชอาณาจักรอังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์ กว่า 22,000 ราย ตั้งแต่ปี ค.ศ.1953-1980 พบว่าเด็กที่เกิดในระยะ 5 กิโลเมตรจากเขตอุตสาหกรรมหรือในระยะ 3 กิโลเมตรจากถนนใหญ่หรือทางรถไฟ มีความเป็นไปได้ถึง 20% ที่จะเกิดมะเร็งหรือมะเร็งเม็ดเลือดขาวก่อนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ รูปแบบนี้มีมากกว่า 30 ปี โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องการโยกย้ายของประชากร

ใน Wollongong มีสถิติที่ได้จากสถาบันมะเร็งแสดงให้เห็นอัตราการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวในเด็กและเยาวชนตั้งแต่ปี ค.ศ.1974 ที่สูงผิดปกติ นอกจากนี้ยังบ่งชี้ช่วงเวลา 2 ช่วงที่สถิติการเกิดโรคที่เกิดขึ้นยากในกลุ่มเยาวชนสูงขึ้นอย่างชัดเจน คือช่วงระหว่างปี ค.ศ.1981-1983 และช่วงปี ค.ศ.1989-1992

ในช่วงเวลาที่มีสถิติขึ้นทั้ง 2 ช่วงนี้ สอดคล้องกับการปล่อยสารที่มีเบนซินเป็นส่วนประกอบในระดับสูง การเพิ่มขึ้นของการปล่อยเบนซิน ที่วัดท่ามกลางคณงานที่โรงงานถ่านหิน (coke by-product plant) BHP ในปี ค.ศ.1982 และ ค.ศ.1988 ระดับ benzo(a)pyrene ในบรรยากาศที่สูงมากตลอด 24 ชั่วโมงถูกบันทึกในรายงานที่สถานีตรวจสอบคุณภาพอากาศของ EPA ที่ Warrawong ในเดือนสิงหาคม ปีค.ศ.1988 *

ในรายงานทุกๆ 3 เดือนของ EPA ตีพิมพ์กราฟที่ตัดครึ่งของส่วนสูงสุดของยอดออก ความสูงของกราฟที่แท้จริงนี้ต่อมาได้เพิ่มเข้ามาในการตรวจสอบคณงานโดย EPA และบ่งชี้ว่าระดับของสารก่อมะเร็ง (carcinogenic) PAHs (polycyclic aromatic hydrocarbons) ทั้งหมดนี้มีเบนซินเป็นส่วนประกอบและมีค่าสูงกว่าระดับมาตรฐานความปลอดภัยของ WHO หลายพันเท่า

ยิ่งไปกว่านั้นยอดสูงของกราฟเกิดขึ้นในช่วงฤดูหนาว ปีค.ศ.1989 หลังจากช่วงเวลา 6 เดือนที่ EPA หยุดทำการควบคุมตรวจสอบ เมื่อถูกซักถามให้อธิบายช่องว่างในรายงานนี้ ผู้อำนวยการของ EPA อธิบายว่าการตรวจสอบถูกเลื่อนออกไปเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่ลมพัดออกนอกทะเล ดูเหมือนว่า EPA ได้ปกปิดข้อมูลในช่วงเวลาที่มีตัวเลขสูงซึ่งอาจมีผลเชื่อมโยงโดยตรงต่อการเกิดเหตุที่ Warrawong หลายกรณี และช่วงเวลาที่หายไปนี้เกิดขึ้นอีกในช่วงปลายปี ค.ศ.1994 และต้นปี ค.ศ.1995 ก่อนที่นักเรียนหลายคนที่โรงเรียน Warrawong High จะได้รับการตรวจวินิจฉัยโรค

การปิดทางสถิติ

เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปีที่ สถาบันมะเร็งมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และรัฐบาล เจตนาปิดตัวเลขและรูปแบบความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม

เหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ผู้ปกครอง ผู้พักอาศัย ผู้ชำนาญด้านสาธารณสุข และคนงานได้ให้ รายละเอียดหลักฐานและประวัติที่ต่อมาชี้ให้เห็นถึงระดับความผิดปกติของมะเร็งในเด็กและวัยรุ่น รวมทั้งเนื้องอกในสมอง (brain tumours) ที่เกิดขึ้นได้ยาก เช่นเดียวกันกับ ความรุนแรงของมะเร็งในผู้ใหญ่รอบๆ ปล่องควันที่ Port Kembla

- นายแพทย์ Evan Whittaker แพทย์ทั่วไปให้การว่า เขาพบว่านักเรียน 4 คนในชั้นเรียนหนึ่ง และ 10 คนในกลุ่มเดียวกันที่โรงเรียน Warrawong High ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น lymphoma เมื่อเขารายงาน ข้อมูลนี้ไปยังหน่วยอนามัย เขากลับได้รับคำตอบว่าไม่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน
- จากชั้นเรียนหนึ่งเด็กผู้หญิง 16 คน ที่ไปโรงเรียน Port Kembla High ด้วยกัน พบว่า 7 คนให้กำเนิด ทารกที่มีความพิการตั้งแต่แรกเกิด (birth defects) ทารกเกิดมาโดยไม่มีกะโหลกศีรษะ 2 คน เป็น Down Syndrome 2 คน เป็น spina bifida 1 คน เป็น cyclic fibrosis 1 คน และอีกคนได้รับทุพพรหมจากการเป็นลมชัก เด็กนักเรียนคนหนึ่งเสียชีวิตเนื่องจากมะเร็งในกระดุกเมื่ออายุ 15 ปี คนหนึ่งเสียชีวิตเนื่องจากเนื้องอกในสมองเมื่ออายุ 30 ปี และเด็กอีกคนหนึ่งรอดตายจากการเป็นเนื้องอกในสมองตอนอายุ 11 ปี
- ผู้พักอาศัย 8 คนตายในปี ค.ศ.1989 หรือผู้ที่กำลังจะเสียชีวิตด้วยมะเร็ง รวมทั้งอีก 4 รายที่เป็นมะเร็ง ในหลอดอาหาร (oesophageal cancer) ล้วนอาศัยอยู่ในระยะรัศมี 100 เมตรและใกล้ถนน First Avenue Warrawong กรณีดังกล่าวบ่งชี้ถึงการเกิดมะเร็งในหลอดอาหารใน Warrawong มากกว่า อัตราค่าเฉลี่ยของรัฐอย่างน้อย 10 เท่า บริเวณนี้ตั้งอยู่ภายในระยะ 1 กิโลเมตรจากโรงเหล็กติดกับ สถานีขนส่ง Brambles และอยู่ในแนวที่มีลมพัดผ่านมาจากเตาหลอมทองแดง

รายงานจากหน่วยอนามัยระบุว่าในหมู่ประชากรอายุระหว่าง 15 ถึง 24 ปี ที่พักอาศัยที่ Cringila, Lake Heights, Warrawong และ Berkeley มีอัตราการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวตั้งแต่ปี ค.ศ. 1989 สูงเป็น 14 เท่าเมื่อเทียบกับอัตราค่าเฉลี่ย และอัตราการเกิดมะเร็งต่อมน้ำเหลืองในประชากรอายุต่ำกว่า 50 ปี สูงกว่าสองเท่าจากอัตราที่คาดว่าจะ

การผสมผสานกันของสารพิษที่ Port Kembla

BHP, Rio Tinto อดีตเจ้าของเหมืองทองแดง และบริษัทใหญ่หลายบริษัท ได้ทำให้บริเวณ Wollongong สกปรกโดยไม่ได้รับการลงโทษเป็นเวลาหลายสิบปี

ในช่วงเวลากลางคืน Port Kembla และบริเวณใกล้เคียง ดูราวกับฉากสถานที่เกิดเหตุใน Dante's Inferno เปลวไฟปะทุจากปล่องควันที่โรงเหล็ก กลุ่มควันที่ถูกปล่อยออกเป็นคลื่นสู่บรรยากาศ และท้องฟ้าถูกทำให้สว่างไสวด้วยกลุ่มหมอกสีส้ม

การรวมกันของควันที่มีกลิ่นฉุน ฝุ่นละออง กองขยะ ของเหลวที่ปล่อยออกมาจากอุตสาหกรรม ทำความปนเปื้อนอย่างต่อเนื่องไม่ใช่เฉพาะในอากาศทั่วบริเวณนี้เท่านั้น แต่รวมไปถึงพื้นดิน และแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคด้วย

Port Kembla เป็นแหล่งศูนย์รวมของนิคมอุตสาหกรรม นอกจากกลุ่มโรงงานเหล็กและโรงถลุงทองแดงแล้ว ยังมีโรงหล่อโลหะอื่นๆ โรงงานปุ๋ยเคมี (Incitec- a superphosphate and fertilizer plant) โรงงานผลิตโลหะและวัสดุส่งก่อสร้าง (Transfield) คลังเก็บน้ำมันปิโตรเลียม ลานขนส่งสินค้า บริเวณบรรทุกถ่านหิน ท่าเรือ และสถานีรถไฟ

อุตสาหกรรมเหล่านี้ และโรงงานเล็กๆ จำนวนมาก ได้ผลิตสารก่อมะเร็งเป็นจำนวนมาก แต่ในทางปฏิบัติกลับไม่เคยได้รับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการเลย

เบนซิน

ได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เบนซินเป็นสาเหตุของการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาว และเป็นผลผลิตข้างเคียง (by-product) ที่ถูกผลิตขึ้นเป็นจำนวนมากในเตาถ่านหินที่ BHP ซึ่งอยู่ห่างจาก Cringila ชุมชนที่ใกล้ที่สุดเพียง 1 กิโลเมตร นอกจากเบนซินที่ถูกปล่อยออกจากเตาเผาถ่านหินในสภาพก๊าซแล้ว BHP ยังผลิต Benzol-Toluene-Xylene (BTX) ในปริมาณ 1 ล้านลิตรต่อปีเพื่อนำออกมาขาย ในอดีตระดับของผลิตผลเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ในระหว่างปี ค.ศ.1979-1981 และระหว่างปี ค.ศ.1987-1990 BHP ผลิตมากกว่า 2 ล้านลิตรต่อปี

BHP และ EPA รายงานการปล่อยเบนซินของบริษัทโดยใช้ค่าเฉลี่ยรายเดือน ซึ่งเป็นการปิดบังการปล่อยมลพิษจำนวนมาก การศึกษาจากโพ้นทะเลได้ระบุว่าการปล่อยมลพิษปริมาณมากนี้ มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอันตรายสูงสุด

ไม่มีระดับมาตรฐานความปลอดภัยในการปล่อยเบนซินออกมา การศึกษายังพบว่าเบนซินในปริมาณเล็กน้อยก็สามารถกระตุ้นให้เกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาว และมีความเสี่ยงสูงต่อเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ป่วย

ออสเตรเลียยังไม่มีมาตรฐานระดับความปลอดภัยของเบนซินในบรรยากาศ สำหรับพื้นที่ใกล้เขตนิคมอุตสาหกรรม และก่อนเดือนกันยายน ค.ศ.1996 ไม่เคยมีการตรวจวัดค่าดังกล่าว

แม้กระทั่งในบริเวณโรงงานเหล็กที่ Port Kembla ไม่ต้องมีการตรวจวัด ยกเว้นบริเวณในกระบวนการผลิตก๊าซที่เตาเผาถ่านหิน และการตรวจวัดเบนซินที่นี้ทำโดย BHP เอง ไม่มีรายงานการตรวจวัดเบนซินนอกพื้นที่เตาเผาถ่านหิน รวมทั้งโรงงานแบตเตอรี่โรงที่ 3 ที่เป็นบริเวณที่เก่าแก่และสกปรกที่สุด

นอกจากนี้ยังมี polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) ที่ถูกปล่อยออกมาจากเตาเผาถ่านหินและส่วนอื่นๆ ของโรงงานเหล็ก dioxins ถูกผลิตขึ้นเป็นจำนวนมากจากโรงเผาเหล็ก เช่นเดียวกับที่

โรงกลึงทองแดง และเตาเผาในโรงพยาบาล สารทั้งสองตัวนี้น่าจะเป็นสาเหตุของมะเร็งเม็ดเลือดขาว และโรคมะเร็งอื่นๆ

Dioxins มีความเชื่อมโยงกับมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งต่อมน้ำเหลือง โรคหัวใจ ความเสียหายในสมองของเด็ก การพัฒนาระบบภูมิคุ้มกันของเด็ก และความพิการตั้งแต่แรกเกิด โรงเผาของ BHP ที่ Port Kembla และ Newcastle นับเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุด NSW ที่ทำให้มีการปนเปื้อนของ dioxin ออกสู่อากาศ

สารก่อมะเร็งอื่นๆ

สารก่อมะเร็งอื่นๆ ที่ถูกปล่อยออกมาจาก Port Kembla ได้แก่ toluene, xylene, styrene, asbestos, vanadium, arsenic, chromium และ cadmium แคดเมียมถูกตรวจพบในพื้นที่สนามหญ้าหน้า Port Kembla มีระดับความเข้มข้นสูงกว่าค่าเฉลี่ย 340 เท่า สารกระตุ้นที่ทำให้เกิดมะเร็งอีกตัวคือ vinyl chloride ถูกปล่อยออกมาเป็นจำนวนมากจากทั้งที่โรงงานเหล็ก และโรงกลึงทองแดง

นอกจากนี้ ยังมีตะกั่ว 46.5 ตันถูกเทออกจากโรงกลึงทองแดงก่อนหน้านี้ทุกๆ ปี เป็นที่สงสัยว่าตะกั่วอาจเป็นสารก่อมะเร็งตัวหนึ่ง แต่ได้การพิสูจน์แล้วว่าเป็นสาเหตุของปัญหาสุขภาพจิตและพฤติกรรม โดยเฉพาะในเด็ก ดูเหมือนว่าจะจะเป็นสาเหตุของการตายในครรภ์ ความพิการตั้งแต่กำเนิด รวมทั้ง spina bifida ด้วย

การผสมผสานของสารเคมีหลายชนิดและฝุ่นละอองจากบริเวณ Dump 21 พัดผ่านทั่วบริเวณทิศตะวันตก และซานเมืองทางทิศใต้ของ Wollongong อาณาบริเวณตั้งแต่ทางหลวง F6 (F6 freeway and Masters), Springhill, ถนน Five Island บริเวณเก็บขยะมีพิษของ BHP ที่มีพื้นที่เปิดประมาณ 4 ตารางกิโลเมตรที่ตั้งอยู่ในใจกลางเขตที่พักอาศัยหลัก Cringila ตั้งอยู่ติดกันทางตอนใต้ Unanderra อยู่ทางทิศตะวันตก Mt St Thomas และ Coniston อยู่ทางทิศเหนือ ถึงแม้ว่าจะมีพุ่มไม้เตี้ยๆ หรือวัสดุปกปิด แต่ยอดของกองเศษโลหะ 2 กองกลับสูงเด่นขึ้นอย่างเห็นได้ชัดตลอดช่วงปี ค.ศ.1990s

Dr Evan Whittaker ให้การว่าหลังจากที่ BHP ปกปิดมาหลายปี นักวิทยาศาสตร์ยอมรับว่า กากของ Basic Oxygen Steelmaking (BOS) ที่กองทับถมที่ Dump 21 มีวานาเดียมที่อยู่ในรูป Vanadium Pentoxide สูงถึง 19,200 ppm เขาได้เตือนว่า วานาเดียมจะเพิ่มคุณสมบัติการเป็นสารก่อมะเร็งให้กับเบนซิน และสารประกอบ hydrocarbons อื่นๆ

ไม่มีรายงานที่สมบูรณ์เก็บข้อมูลโลหะมีพิษที่ทิ้งที่ Dump 21 อดีตผู้รับเหมาได้ให้หลักฐานวิธีการจัดการสารเคมีอันตราย ซึ่งรวมทั้งการเทกรดลงไปในหลุมขนาดใหญ่ แล้วใส่หินปูนหลายตันตามลงไป ทำให้เกิดกลุ่มหมอกควัน เนื่องมาจากการทำปฏิกิริยาเคมีดังกล่าว มีหลายๆ ครั้งที่กรด และขยะอันตรายไม่ได้รับการบำบัดก่อนที่จะปล่อยไปสู่ท่าเรือที่ Port Kembla พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์หลายคนรายงานว่าอดีตเพื่อนร่วมงานหลายคนได้เสียชีวิตไปแล้ว หรือกำลังจะตายเนื่องมาจากโรคมะเร็ง และโรคอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน

การผสมผสานกันระหว่าง วนาเดียวกับเบนซินเป็นอันตรายอย่างมากอาจถึงแก่ชีวิตได้ การศึกษาอย่างต่อเนื่องในสัตว์และมนุษย์ระบุว่า โดยปกติแล้วปฏิกิริยาระหว่างสารก่อมะเร็ง 2 ตัวไม่ได้เป็นปัจจัยเพิ่ม แต่การผสมผสานกันอย่างทวีคูณเพิ่มความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็ง

ความเสี่ยงที่สูงขึ้นในเขต Wollongong

ใน Wollongong มีความเสี่ยงสูงขึ้น เนื่องจากตัวเมืองถูกปิดล้อมตามแนวฝั่งแคบๆ ด้วยแนวเขาที่มีความสูงถึง 1,500 ฟุต ทำให้เกิดการเก็บกักมลพิษทางอากาศและยากที่จะสามารถระบายออกไปได้ตามสันเขาเป็นที่ที่มีฝุ่นและควันไหลผ่านเป็นแนวไปยังแถบที่พักอาศัยของชนชั้นแรงงาน ซึ่งรวมถึงเขต Cringila และ Berkeley ด้วย

ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1980s เมื่อผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาวบางคนได้เริ่มเป็นโรค มีฝุ่นละอองกระจายทั่วทั้งพื้นที่ Warrawong กว่า 190 ตันต่อตารางไมล์ในทุกๆ เดือน ขณะที่ระดับตะกั่ววัดได้ 16 ไมโครแกรมต่อลูกบาศก์เมตร มากกว่าค่าเฉลี่ยในระดับที่ปลอดภัยที่ National Health และ Medical Research Council กำหนดไว้กว่า 10 เท่า

รัฐบาลของ Carr ตัดสินใจให้โรงถลุงทองแดงที่ Port Kembla เปิดอีกครั้ง ท่ามกลางกระแสต่อต้านอย่างท่วมท้นจากท้องถิ่นและเป็นการเพิ่มความรุนแรงต่อสถานการณ์ด้านสุขภาพ การปรับปรุงโรงถลุงนี้ทำให้กำลังการผลิตของทองแดงเพิ่มขึ้นถึง 200,000 ตันต่อปี เพิ่มขึ้น 250% หรือ 2 ใน 3 จากกำลังการผลิตเดิม

Philip Colless ผู้พักอาศัยที่ Port Kembla ได้สรุปผลกระทบเหล่านี้ต่อมนุษย์:

“ถ้าเรายอมให้เหมืองถลุงทองแดงเปิดอีกครั้ง ตะกั่ว, แคดเมียม, สารหนู (arsenic) และ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ จะถูกปล่อยออกมาสู่บรรยากาศอีกครั้ง จะมีฝุ่นละอองฝอยเป็นพิษกระจายไปทุกพื้นผิวทั่วบ้าน ปกคลุมพื้น โต๊ะ ม้านั่ง เติ่ง หม้อ กระทะ ถ้วย ชาม เสื้อผ้า ของเล่น และทุกสิ่งทุกอย่าง ปริมาณความเข้มข้นของโลหะมีพิษในดินและฝุ่นบนหลังคาจะเพิ่มขึ้นทุกปีจากนี้เป็นต้นไป”

เขตชานเมืองที่ตั้งอยู่บนเศษโลหะจากการถลุงแร่

เป็นเวลาหลายสิบปีที่บ้านพักอาศัย สนามเด็กเล่น และโรงเรียน เช่น Warrawong High ถูกสร้างขึ้นบนกองขยะมีพิษ ซึ่งสามารถเข้าสู่ร่างกายได้โดยการหายใจฝุ่นละออง รับประทานผักและผลไม้ที่ปลูกในดิน และทานปลาที่จับมาจากแหล่งน้ำมีพิษ

จนกระทั่งปี ค.ศ.1995 เมื่อโรงถลุงแร่ปิดลง เศษโลหะเล็กๆ ที่ได้จากการถลุงทองแดงอย่างน้อย 250,000 ตัน ประกอบไปด้วยตะกั่ว สารหนู และแคดเมียมในปริมาณมาก ถูกนำมาใช้ในการถมที่ทั่วบริเวณทุกปี จากช่วงปี ค.ศ.1940s เศษโลหะเหล่านี้ถูกใช้มาถมที่บริเวณ Windang ซึ่งบางส่วนของพื้นที่ดังกล่าวตัดแบ่งมาจัดสรรเป็นเขตที่พักอาศัยไม่นานมานี้ หลังจาก ค.ศ.1983 เศษโลหะที่ฝังที่

Primbee's Korrongulla Swap ถูกขุดขึ้นเป็นมาอีกครั้งเพื่อนำไปใช้เป็นวัสดุในการบดในเชิงอุตสาหกรรม ในปีค.ศ.1997

ในปี ค.ศ. 1992 หน่วยงานมัยรายงาน ว่า ผักผลไม้ปลูกในบริเวณสวน Windang ที่มีการถมดินนี้ มีระดับของตะกั่ว แคดเมียม และทองแดง เกินระดับที่มีความปลอดภัยในการบริโภค **ไม่มีใครออกมาแสดงความรับผิดชอบ แนะนำวิธีการแก้ไข หรือบดลงโทษ** กลับมีการแนะนำให้ครอบครัวชนชั้นแรงงานซื้อดินมาถมผิวหน้า และให้เด็กๆ ล้างมือหลังจากการเล่นนอกบ้าน หนึ่งปีถัดมา Iradj Yassini นักวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมของเมือง Wollongong รายงานว่าน้ำที่อยู่ใต้ดินก็ได้รับการปนเปื้อนเช่นกัน

เศษโลหะจากการทำโรงเหล็กโดยปกติจะนำไปขายเพื่อใช้ในการถมที่และการก่อสร้าง รวมทั้งการทำถนน Evan Perkins เกษตรกรที่ฟาร์ม West Dapto ให้หลักฐานว่าเป็นเวลากว่า 20 ปี ที่ BHP ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่รัฐบาลเพื่อรายงานเท็จเกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบและปฏิเสธการใช้วัสดุมีพิษในการปรับปรุงถนน Bong Bong ในปี ค.ศ.1972 ในระยะเวลาอันสั้นนี้ ผู้พักอาศัยในถนน 3 สายเป็นโรคมะเร็ง อัตราส่วนการเสียชีวิตเนื่องจากมะเร็งสูงกว่าอัตราปกติ 3 เท่า วัวควายของ Perkins ตายและฟาร์มที่เคยเจริญรุ่งเรืองของเขาถูกทำลาย

นอกจากนี้ น้ำจากการชะล้างถ่านหินจาก BHP และเหมืองอื่นๆ ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในบริเวณหุบเขาที่ Cringila, Warrawong, Lake Heights และ Berkeley น้ำที่ได้จากการล้างถ่านหินนี้เป็นส่วนที่ตกค้างจากเหมืองถ่านหินประกอบไปด้วยน้ำมันที่มีส่วนประกอบของ ไฮโดรคาร์บอน, PAHs, โลหะหนัก เช่น ทองแดง ตะกั่ว และสังกะสี วัสดุเหล่านี้สามารถติดไฟได้ ส่งกลิ่นของเบนซิน และกลุ่มควันหมื่น ดังเช่นกรณีไฟไหม้หญ้า 3 ครั้งเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ใกล้ๆ โรงเรียน Cringila Public ในปี ค.ศ.1980, 1993 และ 1995

ของเสียอื่นๆ รวมทั้งกรดมีพิษถูกนำไปทิ้งในหลายๆ พื้นที่ เช่น ของเสียที่เกิดจากการหมักและมีฤทธิ์เป็นกรด (pickle liquor) มากกว่า 200 กิโลลิตรต่อเดือน จาก BHP และกรดที่เป็นผลผลิตค้างเคียงจากการทำปุ๋ยไม่ทราบปริมาณแน่นอนถูกนำไปทิ้งในบริเวณตอนเหนือของ Wollongong ในระหว่างช่วงทศวรรษ 1960s และ 1970s

จากการตรวจสอบในปี ค.ศ.1995 พบว่าเศษโลหะ, ยาง และเศษวัสดุจากการก่อสร้างที่ Port Kembla Outer Harbour ปนเปื้อนไปด้วยทองแดง ตะกั่ว สังกะสี น้ำมัน และ PAHs เป็นจำนวนมาก ระดับของตะกั่วในบริเวณท่าเรือที่ใช้เป็นพื้นที่ในการจัดงานเฉลิมฉลองประจำปีสูงถึง 10 เท่าเทียบกับระดับมาตรฐานความปลอดภัยที่ประกาศอย่างเป็นทางการ

แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคอาจได้รับผลกระทบจากทั้งมลพิษทางอากาศ จากการซึมของสารพิษที่ใช้ถมที่ และจากน้ำใต้พื้นดิน ปากท่อน้ำขนาดใหญ่บริเวณบ่อน้ำ 2 แห่ง ใกล้ Cringila ปกติจะเปิดไว้ การรั่วซึมสามารถเกิดตลอดแนวท่อเหล็กสายหลัก และวัสดุอันตรายสามารถดูดซึมเข้าสู่ระบบเมื่อความดันน้ำลดลง ขณะที่มีการซ่อมแซมรอยรั่ว

อำนาจและอิทธิพลจากการรวมตัวเป็นหมู่คณะ

BHP มีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดในการตรวจสอบที่จัดโดยรัฐบาล Carr และผลักดันโดยหน่วยสาธารณสุขของ Illawara นอกจากนี้จะมีส่วนร่วมในคณะกรรมการเตรียมการประชุม ยังจัดหาทุนบางส่วนสำหรับการทำวิจัย และจัดหาเครื่องมือสำหรับการทำวิจัยประเมินเบนซิน

BHP ควบคุมผลจากการตรวจเบนซินในบรรยากาศของ EPA ในช่วงเวลา 4 เดือนตั้งแต่เดือนกันยายน ค.ศ.1996 ถึงเดือนมกราคม ค.ศ.1997 ในช่วงเวลานี้บริษัทลดกำลังการผลิตอย่างน้อย 25% บริเวณเตาถ่านหินที่โรงงานแบตเตอรี่โรงที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้เกิดมลภาวะมากที่สุด รวมทั้งหยุดการเผาขยะในเตาถ่านหินด้วย

ไม่เฉพาะรายงานการทดสอบที่ถูกควบคุม การประเมินค่าระดับเบนซินในอดีตโดยหน่วยอนามัยใช้หลักฐานสนับสนุนจากการคำนวณของ BHP เนื่องจากในอดีตไม่เคยมีการตรวจวัดระดับเบนซินตัวเลขที่ได้นี้จึงเป็นเพียงการคาดคะเน Holmes Air Sciences ผู้ตรวจสอบอิสระที่เข้าไปตรวจสอบ BHP รับว่า BHP ไม่มีการตรวจวัด และไม่มีข้อมูลการดำเนินการของ BHP หลายสิบปีก่อนหน้านี้เตาเผาถ่านหินในโรงงานผลิตแบตเตอรี่เครื่องที่ 1 และ 2 ปล่องกลุ่มควันมากกว่าเครื่องที่ 3 Holmes ระบุในรายงานว่าได้ทำงานที่ BHP ที่ Queensland และก่อนหน้านี้ที่ Port Kembla และมีความมุ่งหมายที่จะให้บริการตรวจสอบต่อไปในอนาคต

การปกปิดหลอกลวงของ BHP ไม่ใช่สิ่งใหม่ อย่างน้อยตั้งแต่ปี ค.ศ.1979 มีรายงานการจ่ายเงินแบบลับๆ แก่คนงานหรือภรรยาของผู้ตาย เพื่อให้พวกเขาปิดปากเงียบเกี่ยวกับการทำงานที่มีผลทำให้เกิดโรคมะเร็งและโรคภัยอื่นๆ

ทศวรรษของการปกปิดจากเจ้าพนักงาน

การตรวจสอบของหน่วยอนามัยล่าสุดแสดงให้เห็นการปกปิดของเจ้าหน้าที่เป็นเวลานาน เพื่อให้ BHP บริสุทธิ์ และไม่ต้องรับผิดชอบต่อการตายอันเนื่องมาจากมลภาวะจากอุตสาหกรรม และสถานะที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน

ตัวอย่างเช่น ในปี ค.ศ.1975 คนงานเตาเผาถ่านหิน 3 คน เสียชีวิตเนื่องจากการระเบิดของก๊าซ การตรวจสอบจากกระทรวงแรงงานและอุตสาหกรรม (Labour and Industry Department) พบว่าเป็นความผิดของ BHP และทำการปรับบริษัทเป็นจำนวนเงินทั้งหมด \$200 หรือ \$67 ต่อศพ และเมื่อคนงานเตาเผาถ่านหินเสียชีวิตเนื่องจากสาเหตุคล้ายกันนี้ 15 ปีต่อมา คณะกรรมการชั้นสูงสุดศพประกาศว่า BHP ไม่ต้องรับผิดชอบ ถึงแม้จะมีหลักฐานจำนวนมากเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในสถานะที่อันตรายและมีมาตรการควบคุมความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอ

BHP ปฏิบัติต่อ Wollongong ราวกับเป็นบริษัท เช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจหลักอื่นๆ ทุกองค์กรและสถาบันต่างได้รับความช่วยเหลือจาก BHP รวมไปถึงสื่อ มหาวิทยาลัย Wollongong บริษัทเล็กๆ จำนวนมาก และบริษัทรับเหมาก่อสร้าง แม้กระทั่ง Frank Arkell อดีตผู้ว่าการเมือง Wollongong คน

ก่อน ที่เป็นหลักในการรับผิดชอบในการออกแผนและใบอนุญาตอื่นๆ เป็นเวลาหลายปี ถือครองสัญญาให้สามารถใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ในการทำงานที่บริเวณ Dump 21 ของ BHP

BHP ให้ทุนสนับสนุนผู้บริหารสถาบันวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ศูนย์เชื่อมโลหะ (Centre for Welding) ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีในมหาวิทยาลัย (Centre for Innovative Technology) BHP ครอบงำสมาคมมหาวิทยาลัย (University Council) มหาวิทยาลัย Wollongong เช่นเดียวกับสถาบันอื่นๆ ต่างต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากบริษัทมากขึ้นเรื่อยๆ

ยิ่ง BHP ลดอัตราการจ้างงานและสร้างเงื่อนไข BHP ยิ่งให้การสนับสนุนต่อสมาชิกในชุมชน เช่นในปี ค.ศ.1982 เมื่อ BHP ลดตำแหน่งหลายพันอัตรา ก็ได้ให้การสนับสนุนที่มรกบี Illawarra Steelers, ทีมบาสเกตบอล Illawarra Hawks และทีมฟุตบอล Wollongong Wolves ต่างต้องพึ่งความช่วยเหลือทางการเงินจาก BHP

บริษัทใหญ่

BHP ทำรายได้หลายหมื่นล้านจากชนชั้นแรงงาน โดย 1,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐจากอุตสาหกรรมเหล็กเพียงอย่างเดียวในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันนี้เป็นกลุ่มบริษัทที่มีเครือข่ายทั่วโลก โดยมีการดำเนินกิจการและสำนักงานใน 70 ประเทศ สินทรัพย์ทั้งหมดมีมูลค่ากว่า \$36,000 ล้าน และมียอดขายต่อปีมากกว่า \$20,000 ล้าน มากกว่ารายรับต่อปีของรัฐบาลมลรัฐนิวเซาท์เวลส์และประเทศเล็กๆ หลายประเทศ ผู้บริหารระดับสูงแต่ละคนได้รับเงินเดือนมากกว่า 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ได้รับโบนัส และถือครองหุ้นในบริษัท

เช่นเดียวกับกับ Rio Tinto อดีตเจ้าของ Southern Copper และ Brambles ที่ดำเนินกิจการสถานียขนส่งขนาดใหญ่ที่ Warrawong ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่ม 1,000 บริษัทที่ใหญ่ที่สุดในโลก Rio Tinto ครอบครองทรัพย์สินมีมูลค่ากว่า \$23,000 ล้าน และได้กำไรมากกว่า \$1,000 ต่อปี อุตสาหกรรมการผลิตโลหะเป็นกิจการหลักกิจการหนึ่งที่มีสาขาอื่นๆ ทั่วประเทศออสเตรเลีย และในต่างประเทศ

บริษัทเหล่านี้มีส่วนพัวพันในการขู่กรรโชกต่อรองด้านผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยขู่ว่าจะย้ายไปดำเนินการในประเทศอื่นถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ทั้งทางด้านผลประโยชน์และการดำเนินกิจการ ถ้ามีคณานัดค้านเรื่องสภาวะในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย พวกเขาจะถูกลดอัตราการจ้าง แต่ในความเป็นจริง BHP และบริษัทอื่นๆ กำลังทำลายทั้งความปลอดภัยและการจ้างงาน โดยการมุ่งแสวงหาแต่ผลประโยชน์และกำไร

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1982 BHP ลดอัตราการจ้างงานอย่างมากที่โรงเหล็กที่ Port Kembla จากมากกว่า 22,000 อัตรา เหลือเพียง 7,000 อัตรา และปัจจุบันตั้งเป้าการจ้างงานไว้เพียง 5,000 อัตรา การว่างงานในท้องถิ่นพุ่งสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะในวัยหนุ่มสาว อัตราการว่างงานจากทางการ คือ 11.3% ซึ่งในความเป็นจริงอัตราการว่างงานสูงกว่านี้มาก

เมื่อไม่นานมานี้ BHP ประกาศการปิดโรงเหล็ก Newcastle และ John Prescott ผู้บริหารเรียกร้องให้ทุกบริษัทเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน 10% ภายในต้นปี ค.ศ.1998 มีฉะนั้นบริษัทจะต้องประสบภาวะการล้มเลิกกิจการ

Port Kembla เริ่มแย่ง บริษัทต้องตัดงบในการบำรุงรักษา 30% ขณะที่ต้องเพิ่มกำลังการผลิต โดยเพิ่มชั่วโมงการทำงานต่อกะให้ยาวขึ้น ลดระดับของคณงาน และใช้คณงานที่มีความชำนาญหลากหลาย เพิ่มกำลังการผลิตเหล็กต่อคณงานกว่า 3 เท่า จาก 180 ตันในปีค.ศ.1982 เป็น 670 ตันในปี ค.ศ.1997 ความต้องการในปัจจุบัน คือ 1,000 ตันต่อปี กำลังผลิตในปริมาณนี้กำลังทำลายสุขภาพและความปลอดภัยของคณงานและผู้พักอาศัยในท้องถิ่นต่อไปในอนาคต

การปกปิดจากเจ้าหน้าที่

การสำรวจมะเร็งเม็ดเลือดขาวโดยหน่วยงานสาธารณสุขของ Illawarra มีการปิดบังข้อเท็จจริง โดยเริ่มและดำเนินการสำรวจจนเสร็จบนบทสรุปที่กำหนดไว้ล่วงหน้า 2 ประการ คือ สาเหตุของการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวที่แพร่กระจายไม่สามารถสรุปได้ และ BHP ไม่ต้องรับผิดชอบในการปล่อยสารใดๆ จากโรงงาน

เจ้าหน้าที่ในกระทรวงสาธารณสุขออกแบบการสำรวจเพื่อให้ได้ผลรับตามที่ต้องการ ไม่มีงบประมาณแบ่งสนับสนุนให้ หน่วยงานด้านสุขภาพของพื้นที่ Illawarra ปฏิเสธที่จะเปิดเผยจำนวนเงินที่ได้จ่ายออกไป การขาดแคลนทรัพยากรสะท้อนให้เห็นงานที่ได้รับจากหน่วยงานนี้ คือ การซ่อนกรณีการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

หน่วยงานสาธารณสุข:

- ไม่ให้ความสนใจและปิดบังสถิติการเกิดโรคมะเร็งและมะเร็งเม็ดเลือดขาว ที่มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอย่างเห็นได้ชัด
- ชี้นำให้เห็นว่าไม่มีงานวิจัยใดๆ เกี่ยวกับการปล่อยสารพิษจาก BHP เหมืองทองแดง หรือแหล่งอุตสาหกรรมอื่น ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา
- ยอมรับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องจาก EPA ที่ละเว้นการบันทึกตรวจสอบในช่วงเวลาที่สำคัญ
- ทำให้ BHP พ้นจากความผิดด้วยการแต่งตั้งเลขประมาณการเบนซินที่ใช้ในบริษัท โดยไม่สนใจสารก่อมะเร็งอื่นๆ และสารอื่นๆ ที่อาจเป็นตัวกระตุ้นได้

หน่วยงานนี้ไม่เคยตอบสนองต่อข้อเรียกร้องดั้งเดิมของ Melissa Cristiano ในการวิเคราะห์บริเวณที่มีการถมที่ที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียน Warrawong High เจ้าหน้าที่อนามัยทำการตรวจสอบที่โรงเรียนอย่างผิวเผินด้วยสายตา และยืนยันว่าไม่มีอะไรนอกจากน้ำล้างถ่านหิน (coalwash) และให้นักเรียนสามารถกลับเข้ามาในพื้นที่ได้ เจ้าหน้าที่ไม่สนใจเศษโลหะจากโรงงานเหล็กระยะทางยาวหลายเมตร ซึ่งเป็นแหล่งของฝุ่นละอองฝอยที่มีโลหะหนักปนอยู่ และเป็นพื้นที่ที่โรงเรียนและสนามเด็กเล่นตั้งอยู่

พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์คนแล้วคนเล่าให้การในการตรวจสอบคนงานว่าได้โทรศัพท์แจ้งหน่วยอนามัยเกี่ยวกับโรคมะเร็งที่เกิดขึ้นได้ยาก ความพิการตั้งแต่กำเนิด และโรคอื่นๆ แต่ทุกคนถูกปฏิเสธด้วยเหตุผลพื้นๆ คือ “เป็นเพียงแค่เหตุบังเอิญเท่านั้น”

หน่วยอนามัยไม่ให้ความสนใจ ให้ผลสรุปที่หลอกลวง และแนะนำรัฐบาลในการรักษา “ระยะปลอดภัย (buffer distances) ที่เพียงพอ” ระหว่างเขตอุตสาหกรรมกับโรงเรียน และเขตที่พักอาศัย คำถามที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนคือ ทำไมจึงมีความจำเป็นต้องรักษาระยะที่ปลอดภัยนี้ ถ้าหากไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างมลภาวะจากอุตสาหกรรมกับการเกิดโรคมะเร็ง?

สิ่งที่ใช้ในการบรรเทาครอบครัวของผู้เสียหาย คือ รายงานอ้างอิงการศึกษาเกี่ยวกับพันธุกรรมและการศึกษาความเป็นไปได้ใน 12 เดือนที่ลงรายละเอียดมากขึ้นในโครงการวิจัยเกี่ยวกับการระบาดของโรค การศึกษาเหล่านี้ไม่สามารถและไม่มีเจตนาที่จะพิสูจน์หาสาเหตุของการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาว รัฐบาลเพียงคาดหวังว่า ในช่วงเวลา 1 ปีนี้ความโกรธแค้นของคนงานและครอบครัวของเขาจะลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งโครงการวิจัยสิ้นสุดลงโดยสงบเรียบร้อย

หน่วยสาธารณสุข Illawarra เป็น 1 ใน 15 หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นที่นิวเซาท์เวลส์โดยรัฐบาลของ Greiner ในปี ค.ศ.1990-1991 โดยมีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบคุณภาพทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่อาหารถึงสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของโรคได้ หน่วยงานนี้ก่อตั้งขึ้นในช่วงเวลาที่มีการดัดระบบสาธารณสุข รวมทั้งการปิดโรงพยาบาลหลักหลายแห่ง เช่นที่ Marrickville, West Wallsend, Lidcombe, Western Suburbs และ Balmain งานของพวกเขาคือ การบรรเทาความตื่นตระหนกของสาธารณชน อันเนื่องมาจากภัยพิบัติจากสุขภาพ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992 หน่วยงานของ Illawarra ได้จัดทำรายงานหลายฉบับ เช่น ดินที่ปนเปื้อนที่สวน Windang ปัญหาสุขภาพที่รุนแรงใกล้ Corrimal Cokeworks และระดับของตะกั่วที่ไม่ปลอดภัยที่ Port Kembla รายงานทั้งหมดนี้ปลดภาระความรับผิดชอบของบริษัท

ทั้งหน่วยอนามัยและรัฐบาลไม่ได้ทำการศึกษาการเกิดมะเร็งในหมู่คนงาน 150,000 คนที่ทำงานที่ Port Kembla นับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา ถึงแม้ว่าการศึกษาในต่างประเทศแสดงอัตราการเกิดมะเร็งสูงถึง 20 เท่าในหมู่คนงานที่ทำงานบริเวณเตาเผาถ่านหิน

ในขณะที่หน่วยงาน เช่น หน่วยอนามัย, EPA และ WorkSafe มีขึ้นเพื่อปกป้องสาธารณชน แต่ในทางปฏิบัติกลับปกป้องผลประโยชน์ให้กับกลุ่มบริษัทที่อยู่ในประเทศออสเตรเลีย

EPA ไม่ได้ควบคุมมลพิษจากอุตสาหกรรม แต่ออกใบอนุญาตให้บริษัทสามารถปล่อยมลภาวะได้ ตัวอย่างเช่น ในปี ค.ศ.1990 EPA อนุญาตให้ BHP Port Kembla ปล่อยของเหลวที่มีสารแขวนลอย 83 ตันต่อวัน, น้ำมันและคราบไขมัน 16.5 ตันต่อวัน, สังกะสี 4.8 ตันต่อวัน, แอมโมเนีย 3.9 ตันต่อวัน, ฟีนอล 180 กิโลกรัมต่อวัน, โซดาไฟ 62 กิโลกรัมต่อวัน และโครเมียม 45 กิโลกรัมต่อวัน

ใบอนุญาตเหล่านี้ต้องรองตามการจัดการที่พวกเขาคิดว่าสามารถรับได้ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นเพื่อสาธารณสุข ดังนั้นในระหว่างปี ค.ศ.1981-1986 EPA เลื่อนโครงการลดมลภาวะทั้งหมดที่ BHP Port Kembla โดยอ้างถึงสถานการณ์การลดลงของอุตสาหกรรมเหล็กโลก แม้กระทั่งใบอนุญาตการตรวจสอบควบคุมก็ดำเนินการออกเองโดยบริษัท EPA ไม่เคยแสดงความขัดแย้งต่อมตินี้

สถาบันมะเร็งของนิวเซาท์เวลส์ทำหน้าที่เพื่อปกป้องบริษัท ไม่เคยรายงานสถานที่เกิด โรงเรียนเก่า หรืออาชีพของคนไข้โรคมะเร็ง ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับชีวิตที่จะพิสูจน์ถึงอัตราการเกิดมะเร็งอันเนื่องมาจากอุตสาหกรรม เป็นเวลาหลายปีที่คณะกรรมการปฏิเสธรื้อที่จะให้ข้อมูลวิเคราะห์ทางสถิติแยกพื้นที่ตามรหัสไปรษณีย์ให้แก่กวีจีย ให้แต่ข้อมูลการตรวจสอบคนงานด้านอุปสงค์ของชุมชนอันเป็นผลเนื่องมาจากการเติบโตของชุมชน

มหาวิทยาลัย Wollongong บ่งชี้ว่าหน่วยอนามัยปกปิดข้อมูล Christine Ewan อดีตอธิการบดีของมหาวิทยาลัยเป็นประธานคณะกรรมการในการสำรวจ ไม่มีใครในสถาบันการศึกษามาให้การในการตรวจสอบคนงาน ถึงแม้จะมีความสามารถ ความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาของตน

พรรคแรงงานและสหภาพแรงงาน (The Labor Party and the Trade Unions)

ผู้นำสหภาพแรงงานทุกคนใน Illawarra ให้ความร่วมมือกับหน่วยอนามัยในการปกปิด Gerry Sullivan สมาชิกผู้แทนราษฎรท้องถิ่นออกตัวแก้ข้อกล่าวหาแทนบริษัทใหญ่ๆ อ้างเหตุผลการเกิดการระบาดของมะเร็งเม็ดเลือดขาว เนื่องมาจากการพ่นยาฆ่าแมลงที่โรงเรียน Warrawong High ข้อกล่าวอ้างนี้ขัดต่อรูปแบบทางภูมิศาสตร์ของการเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวและโรคมะเร็งที่กว้างขวาง

Sullivan พร้อมกับเพื่อนสมาชิกสภาแรงงานสนับสนุนรัฐบาลของ Carr ในการตัดสินใจกลับมาเปิดโรงหลอมทองแดงที่ Port Kembla การตัดสินใจกระทำก่อนที่หน่วยอนามัยจะจัดทำรายงานอย่างสมบูรณ์ สมาชิกทุกคนออกเสียงตามกฎหมายขัดขวางการคัดค้านของศาลในการการเปิดเหมืองและระงับสิทธิในการอุทธรณ์ที่ค้านต่อโครงการของรัฐ

การตอบโต้ของ Carr

การยอมจำนนของผู้นำแรงงานต่อบริษัทต่างๆ เห็นได้จากการที่ Bob Carr ตอบจดหมายเปิดผนึกจาก Peter Stavropoulos ผู้เข้าร่วมการตรวจสอบคนงาน จดหมายเปิดผนึกนี้ท้าทาย Carr ในการอธิบายข้อสังเกตที่เขาได้กล่าวไว้ที่ Newcastle อ้างถึง “การทำงานที่สกปรกและอันตราย” ของคนงานและ “คนงานเหล่านี้เป็นโรคมะเร็งเนื่องจากการแพร่กระจายของสารเคมีอันตรายในบริเวณนี้”

ถ้อยแถลงของ Carr ยอมรับว่าสมาชิกกลุ่มแรงงานมีความตระหนักต่อการแพร่กระจายของสารเคมีอันตราย ของ BHP เป็นสาเหตุของการเกิดมะเร็ง BHP ประณาม Carr ในการแถลงการณ์ที่ “เชื่อถือไม่ได้” ในการโต้ตอบกับ Stavropoulos Carr ได้เปลี่ยนใจกะทันหัน และปฏิเสธว่าไม่มีปัญหาใดๆ เกิดขึ้น

SCLC .ให้ความร่วมมือกับ BHP

สหภาพได้แสดงบทบาทที่สำคัญในการปกป้องสิทธิการนัดหยุดการงานของโรคมะเร็ง สหภาพเป็นผู้นำในการตัดสินใจที่จะเปิดเหมืองอีกครั้ง ลงนามเซ็นข้อตกลงใหม่ที่สามารถลดจำนวนพนักงานก่อนปี ค.ศ. 1995 จาก 430 อัตรา เป็น 270 อัตรา

Paul Matters เลขาธิการ South Coast Labor Council ยอมรับในการพัวพันอย่างน้อย 1 ครั้ง กรณีคนงานโรงเหล็กเสียชีวิตจากโรคมะเร็ง และครอบครัวรับเงินอย่างลับๆ เพื่อเป็นการปิดปากเงียบ

พนักงานจำนวนมากให้การถึงการขาดความสนใจอย่างสิ้นเชิงของเจ้าหน้าที่สหภาพต่อสภาวะการทำงานที่สกปรกและไม่ปลอดภัย

คนงานและผู้พักอาศัยท้องถิ่นพยายามต่อสู้ต่อมลพิษจากอุตสาหกรรมเป็นเวลาหลายสิบปี แต่ต้องผิดหวังเพราะผู้นำสหภาพ

ในปี ค.ศ.1979 Kevin Stewart รัฐมนตรีสาธารณสุขในสมัยรัฐบาลของ Wran ถูกบังคับให้สับบนแตรรายงานที่รับรองว่ารัฐบาล สหภาพ และ BHP ตระหนักเป็นอย่างดีถึงความเป็นไปจากการเสียชีวิตเนื่องจากมะเร็งในบริเวณเตาเผาถ่านหิน “ความเสี่ยงต่อสุขภาพที่อาจนำไปสู่การเป็นโรคมะเร็ง เป็นที่ยอมรับว่าเป็นความจริงอย่างไม่ต้องสงสัย”

ความต้องการของคนงานที่จะมีมาตรการป้องกันสุขภาพนำไปสู่การนัดหยุดงานบริเวณเตาเผาถ่านหินเป็นเวลา 4 วัน ในปี ค.ศ.1980 ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจในศาลโดยสหภาพ แต่ความสนใจของคนงานกลับไม่ได้รับการตอบสนอง

ในปี ค.ศ.1982 รัฐบาลรายงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย และผลักดันให้มีการปิดโรงงานแบตเตอรี่โรงที่ 3 ในคำให้การ สหภาพแถลงว่ามี “การรั่วของกลุ่มควันที่มีกลิ่นฉุนในปริมาณมาก” ที่โรงงานแบตเตอรี่ แต่ก็มีความพยายามต่อรองกับ BHP ให้โรงงานที่ 3 เปิดทำการโดยมีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย

ในปีเดียวกัน สหภาพร่วมมือกับผู้บริหาร BHP ในการเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์ของอุตสาหกรรมเหล็กโลก พวกเขาขัดขวางการเคลื่อนไหวย่างรุนแรงระหว่างคนงานในโรงเหล็กและพนักงานในเหมืองถ่านหินในการต่อต้านการลดอัตราการจ้างงานเป็นจำนวนมาก การเคลื่อนไหวถึงจุดสุดยอดที่รัฐสภาที่ Canberra สหภาพแรงงานยื่นกรรณไต่พินิจงานยอมต่อ Hawke Labor Government และต่อมาตรการในการลดอัตราการจ้างงานและการเพิ่มการผลิตเหล็ก

เป็นเวลากว่า 15 ปีที่ผ่านมา สหภาพเพิ่มการให้ความร่วมมือกับ BHP ไม่เพียงแต่การจ้างงานที่ถูกตัดลดลงกว่าพันอัตรา แต่ความสนใจในความปลอดภัยของคนงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานก็ไม่ได้ได้รับการตอบสนอง

หลังจากยุคเสื่อมถอยของ Paul Matters สหภาพปฏิบัติต่อการตรวจสอบคนงานอย่างไม่เป็นมิตร เช่นตัวอย่าง ครั้งหนึ่งที่ Matters เกลี่ยกล่อมให้พยานไม่ขึ้นให้การ ใน 1 สัปดาห์ก่อนที่จะมีการตรวจสอบคนงาน Matters โทรหาพรรคสังคมนิยม (Socialist Equality Party) และขู่ว่าจะฟ้อง SEP และทุกคนที่เกี่ยวข้องในการตีพิมพ์ใบปลิวเพื่อโฆษณาการตรวจสอบ

ผู้เคราะห์ร้ายและครอบครัวของเขาได้รับการปฏิบัติอย่างไร

การที่ผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาวและครอบครัวของเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือจาก BHP, Labor Government, สหภาพ หรือคณะรัฐบาล เป็นการเพิ่มความเศร้าใจอย่างมาก

ครอบครัวชนชั้นแรงงานถูกปล่อยให้เผชิญปัญหาค่าใช้จ่าย และความชอกช้ำใจเนื่องจากความยากลำบาก ความเจ็บปวด และภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาที่สูง ในหลายๆ ราย พวกเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน การให้คำปรึกษา หรือแม้กระทั่งวันหยุด

ผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาววัยหนุ่มสาวถูกทำให้เชื่อว่า โรคที่เกิดขึ้นได้ยากนี้เป็นโชคร้ายของพวกเขาแต่ละคนเอง ครอบครัวของเขาต้องทุกข์ทรมานจากสิ่งที่เขาทำหรือไม่ได้ทำ หรือความบกพร่องในการถ่ายทอดทางพันธุกรรมอาจเป็นสาเหตุของโรคมะเร็ง ถ้าไม่มีความพยายามของ Melissa Cristiano การขยายกว้างของวิกฤตการณ์โรคมะเร็ง และการมีส่วนร่วมของสังคม และการเมือง จะเป็นเพียงข้อมูลที่เก็บในโรงพยาบาลและไม่ได้รับความสนใจ

มีเพียงความช่วยเหลือทางการเงินจากชนชั้นแรงงานด้วยกันเอง หลายร้อยคนมาบริจาคไขกระดูกตามที่มีประกาศรับบริจาคไขกระดูกที่เข้ากันได้กับ Melissa Cristiano ภายใน 1 เดือน มีประชากรกว่า 4,000 คนให้ตัวอย่างเลือดเพื่อลงทะเบียนการหาไขกระดูก หลายๆ คนได้แต่แสดงความเสียใจและสนับสนุนครอบครัวโดยการเข้าร่วมงานฝังศพเด็กผู้โชคร้าย ในทางตรงกันข้าม BHP อนุมัติเงินกู้ให้ Melissa เป็นจำนวน \$2,000 เท่านั้น

กลุ่มของ Community Reference

ไม่มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขคนใดให้ความร่วมมือเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและญาติของพวกเขา สอบถามถึงความคิดเห็นหรือความต้องการ แต่หน่วยอนามัยกลับตั้งกลุ่ม Community Reference โดยมุ่งไปที่การใช้สมาชิกในครอบครัวและกลุ่มชุมชนเชื่อถือในสิ่งที่พวกเขาปกปิด เมื่อกลุ่มตั้งขึ้นคำแนะนำของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและญาติของเขาที่มีส่วนร่วมในกลุ่มถูกคัดค้าน ไม่ได้รับการยอมรับ และบุคคลใดที่ต่อต้านยีนกรานก็จะถูกทำร้ายร่างกาย

Terry O'Dea เข้าร่วมในการประชุมของ Community Reference ในช่วงเวลากว่า 10 เดือน ความปรารถนาของเขาที่อยากให้หน่วยสาธารณสุขจัดทำหน่วยตรวจสอบคุณภาพอากาศเคลื่อนที่ โดย BHP รับผิดชอบด้านค่าใช้จ่าย, สร้างต้นแบบพื้นที่ใช้ทดสอบการแพร่กระจายของสารเคมีอันตราย และพิจารณาการทดสอบทางพันธุกรรมของผู้เคราะห์ร้าย เป็นต้น กลับไม่ได้รับการดำเนินการ เมื่อเขากล่าวว่า EPA ได้ละเลยเมื่อเขาได้โทรศัพท์ไปหาเกี่ยวกับการแพร่กระจายมลพิษจากอุตสาหกรรม เจ้าหน้าที่ของ EPA กลับหาว่าเขากล่าวเท็จ

O'Dea ได้ให้ข้อสรุป เมื่อเขาถูกซักถามในการตรวจสอบคนงาน ดังนี้:

“ผมได้เรียนรู้ว่า เมื่อได้ยินชื่อกลุ่ม Community Reference ฟังดูเหมือนเป็นการให้ประชาชนในชุมชนร่วมกันตัดสินใจ ประชาชนมีความเชื่อมั่นในกลุ่มชุมชนแต่ไม่ให้ความ

ไว้วางใจต่อรัฐบาลอีกต่อไป ดังนั้นการดำเนินการจัดตั้งกลุ่ม Community Reference ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าเป็นการทำเพื่อเขา แต่เป็นเหมือน EPA คือ เป็นการหลอกลวงประชาชนว่าจะสามารถปกป้องสิ่งแวดล้อมได้”

ทันทีที่รายงานจากหน่วยงานนี้ถูกส่งไปยังการประชุมของครอบครัว พวกเขาไม่ยอมรับคำวินิจฉัยอย่างเห็นได้ชัด จากคำบังของ “การมีส่วนร่วมของชุมชน” นี้ถูกเปิดเผยออกมา พนักงานในกระทรวงสาธารณสุขโจมตี O’Dea และกล่าวหาว่าเขา “หลอกลวง” ในการประชุมเพียงเพื่อแสดงเจตนาในการโต้แย้งคัดค้านของเขาเอง

O’Dea ถูกบอกให้หยุดชุดคุยเรื่องราวในอดีตและ “ใช้ชีวิตต่อไป” ซึ่งเป็นการทำให้เห็นถึงทัศนคติที่ไม่สนใจของผู้บริหารงานสาธารณสุขและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคล รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวชนชั้นแรงงาน

ข้อเสนอของหน่วยงานนี้จะปรับเปลี่ยนกลุ่ม Community Reference เป็นหน่วยงานที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาล เป็นการมุ่งที่จะทำให้เป็นเครื่องมือของรัฐบาลและกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่อย่างถาวร

ระบบสุขภาพ

การถดถอยของระบบของโรงพยาบาลและระบบศูนย์สาธารณสุขชุมชน (public health care) ในช่วงเวลา 20 ปี คือทั้ง Labor and Liberal government ได้ให้ความช่วยเหลือโดยตรงต่อผู้เจ็บป่วยและเหยื่อที่เสียชีวิตจากโรคมะเร็ง

ครอบครัวชนชั้นแรงงานส่วนใหญ่ไม่ได้ปรารถนาที่ต้องเสียเงินเพื่อการดูแลอย่างดีเป็นส่วนตัว ระบบของชุมชนขาดแคลนเงินทุนและการให้บริการทางการแพทย์ขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่าย ไม่ได้ขึ้นกับความต้องการของผู้ป่วย

ในกรณีของ Jimmy Veljanoski ผู้เคราะห์ร้ายที่เป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวที่โรงพยาบาล Port Kembla ทำการวินิจฉัยโรคของเขาผิดพลาด แม้ในครั้งที่ 3 เขายังได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคมะเร็งเท่านั้น

ไม่มีการตรวจสุขภาพ

ถึงแม้จะมีการเกิดขึ้นของนิคมอุตสาหกรรมที่กว้างใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในออสเตรเลีย หน่วยบริการสาธารณสุขของพื้นที่ Ilawarra ไม่เคยมีโครงการตรวจสุขภาพและคัดกรองคนงานในอุตสาหกรรม ผู้พักอาศัย และเด็ก ๆ จากการเกิดโรคมะเร็ง และโรคอื่นๆ ที่เป็นอันตรายถึงชีวิต ผู้ปกครองโทรไปหาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเนื่องจากกังวลว่าบุตรหลานอาจเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว แต่ได้รับคำตอบว่า จะสามารถตรวจสอบโรคได้เมื่อเป็นโรคนั้นแล้ว

BHP เองก็ไม่ได้ตรวจสอบสภาพพนักงานจำนวนมากของบริษัท Peter Ilioski ผู้เป็นพ่อของผู้ป่วย มะเร็งเม็ดเลือดขาวรายหนึ่งได้ให้การว่า “ผมทำงานให้ BHP มา 26 ปี ในโรงเผาถ่านจากเตาเผาถ่าน หิน ไม่เคยมีการตรวจสอบสุขภาพทุกคนในโรงเผา พวกเขาตรวจสอบสุขภาพที่สำนักงานจัดหางาน ก่อนเริ่มงาน แต่ไม่เคยตรวจอีกเลยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา”

บริเวณเตาเผาถ่านหินเป็นบริเวณที่ BHP ประสงค์จะให้มีการตรวจสอบสุขภาพทุกปี แต่การทดสอบมักจะเปลี่ยนแปลงและไม่สามารถที่จะตรวจพบโรคมะเร็งได้ BHP ขัดขวางการไม่ให้มีการ ตรวจสอบสุขภาพ โดยเรียกร้องให้พนักงานเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสุขภาพเฉพาะทาง

ความกดดันที่เกิดขึ้นทำให้เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบสุขภาพ Evan Whittaker แพทย์ทั่วไปที่ เคยตรวจสอบการตีพิมพ์ทางการแพทย์เกี่ยวกับอันตรายของวานาเดียม เสนอตัวแทนสหภาพที่จะ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสุขภาพคนงาน 6 คนที่ Dump 21 แต่กลับไม่มีใครมาตรวจเลย

ขาดแหล่งเงินทุน

เมื่อได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคแล้ว การดำเนินชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งและมะเร็งเม็ดเลือดขาว ตก อยู่ในความเสี่ยงของผลจากค่าใช้จ่ายที่สูงมากในการใช้ยา การใช้เทคโนโลยีราคาแพง และการรักษาทาง การแพทย์อื่นๆ

สำหรับเด็กที่เป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว การหาไขกระดูกที่เข้ากันได้จะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการมี ชีวิตรอดของเขา แต่การขาดแคลนเงินทุนสำหรับการลงทะเบียนไขกระดูก ส่งผลให้คนตระหนักถึง ความสำคัญของการเป็นผู้บริจาคน้อยลง และการทดสอบการเข้ากันได้ของไขกระดูกก็ถูกจำกัด

เนื่องจากผลนี้ ผู้ป่วยหลายคนถูกกดดันให้หาการตรวจสอบนอกประเทศซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง Melissa Cristiano ร้องขอชุมชนให้ช่วยเหลือด้านการเงิน ด้วยงบ \$5,000 ที่จำกัดนี้ที่ต้องใช้ในการหา ผู้บริจาคต่างประเทศ ยอดรวมทั้งหมดมีไม่พอ ซึ่งจากยอดนี้สามารถจ่ายค่าทดสอบในสหรัฐอเมริกา ได้ 18 ครั้ง หรือเพียงไม่กี่ครั้งในเยอรมัน ซึ่งการทดสอบแต่ละครั้งที่มีค่าใช้จ่ายสูงถึง \$3,000

ถึงแม้ว่าจะสามารถหาไขกระดูกที่เข้ากันได้ การปลูกถ่ายก็ไม่สามารถทำได้ที่ Illawarra ถึงแม้ว่าโรงพยาบาล Wollongong สามารถให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นกว่า 300,000 ราย แต่ไม่มีหน่วยปลอดเชื้อที่จะสามารถดำเนินการปลูกถ่ายไขกระดูกและ Stem cell หรือการรักษา อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำเคมีบำบัดและการฉายรังสี พยาบาลสัญญาชาติญี่ปุ่นยืนยันว่า ในเมืองที่มี ประชากร 70,000 คน โรงพยาบาลที่เธอทำงานอยู่มีหน่วยปฏิบัติการพิเศษ 2 หน่วยที่มีการอบรม พนักงานสำหรับการรักษาโรคมะเร็ง

Lupco Ilioski ยืนยันว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขไม่ให้การรักษา Goce พี่ชายของเขาเนื่องมาจาก เหตุผลทางการเงิน สมาชิกในครอบครัวอื่นให้การว่าไม่เพียงพอในตึกผู้ป่วยโรคมะเร็ง (oncology) ที่โรงพยาบาล Wollongong พยาบาลไม่สามารถให้บริการผู้ป่วยจำนวนมาก ทำให้ เพื่อนๆ และครอบครัวต้องเข้ามาช่วยเหลือในการดูแลผู้ป่วยเอง

การนิ่งเฉยไม่สนใจในสถานการณ์เหล่านี้ไม่ได้ตกอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ แต่เป็นผลเนื่องมาจากการที่รัฐบาลตั้งงบประมาณสนับสนุนโรงพยาบาล

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่โรงพยาบาล Port Kembla เป็นการเพิ่มความรุนแรงในวิกฤตด้านสุขภาพในอนาคต รัฐบาลวางแผนที่จะยุบการให้บริการในหน่วยอุบัติเหตุและหน่วยฉุกเฉิน พร้อมกับการรักษาในแผนกอื่นๆ เช่น แผนกศัลยกรรม, X-ray, แผนกส่องกล้อง (endoscopy) และแผนกพยาบาลพิเศษ มีเพียง 56 เตียงจาก 116 เตียงที่เปิดให้บริการแก่ผู้ป่วยพักฟื้น ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยจิตเวช

ในปี ค.ศ. 1983 Labor Government ของรัฐบาล Wran ปิดหน่วยรักษาผู้ป่วยไฟไหม้ ถึงแม้ว่าจะมีความเสี่ยงสูงจากก๊าซที่ติดไฟได้ และโลหะหลอมเหลวในบริเวณเขตอุตสาหกรรมหนัก เมื่อมีการระเบิดของก๊าซที่เตาเผาถ่านหินของ BHP ในปี ค.ศ.1990 ผู้ป่วยหนัก 2 คนถูกส่งตัวทางอากาศไปยัง Sydney และในที่สุด Migal Damcevski เสียชีวิตเนื่องจากถูกไฟคลอกในระดับที่ 3 เป็นบริเวณกว้างทั่วร่างกาย

ในปี ค.ศ.1979-1980 เขต Illawarra มีโรงพยาบาลทั้งสิ้น 10 แห่ง มีจำนวนเตียงผู้ป่วย 1,004 เตียง แต่ในช่วงปี ค.ศ.1992-1993 เหลือเพียง 7 แห่ง และมีจำนวนเตียง 738 เตียง ทั้งๆ ที่มีประชากรเพิ่มขึ้น 4,000 คน

บทสรุป

คณะกรรมการการตรวจสอบคนงานได้สรุปประเด็นจากหลักฐานและการให้การ ดังต่อไปนี้

1. การเกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งต่อมน้ำเหลืองในเยาวชนที่ Warrawong เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการขยายตัวของการเกิดโรคมะเร็ง และการเจ็บป่วยที่ในครอบครัวชนชั้นแรงงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่ Wollongong เป็นเวลาหลายสิบปี
2. BHP, Rio Tinto และ อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ต้องรับผิดชอบต่อภาษีหรือค่าปรับอันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็ง มีความเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างมลพิษที่โรงงานปล่อยออกมากับการเกิดขึ้นของโรคมะเร็งจำนวนมาก คนงานและครอบครัวของเขาที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ นิคมอุตสาหกรรม Port Kembla มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งอื่นๆ สูงกว่าคนงานและครอบครัวของเขาที่อยู่ในเขตที่ห่างออกไปถึง 10 เท่า คนงานและครอบครัวที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ พื้นที่ทำงานที่มีการใช้ถ่านหินที่ Corrimall และ Coalcliff มีความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวเพิ่มขึ้น
3. เป็นเวลาหลายปีที่บริษัทใหญ่หลายแห่งปล่อยขยะมีพิษ และขยะที่มีสารก่อมะเร็งอย่างต่อเนื่องออกมาทางอากาศ น้ำ พื้นดิน ในเขต Illawarra หลักฐานทางวิทยาศาสตร์จำนวนมากระบุว่า เบนซินในบรรยากาศ และสาร polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) โดยเฉพาะเมื่อมีการแตกตัว มีผลอย่างมากในการทำให้เกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาว สารที่ก่อมะเร็งและมะเร็งเม็ดเลือดขาวอื่นๆ มักพบในรูปของก๊าซ หรือเป็นฝุ่นละอองฝอยจากปล่องโรงงานอุตสาหกรรม ขยะที่นำไปทิ้ง และเศษโลหะที่นำไปฝัง

ดิน อาทิเช่น dioxin, toluene, xylene, vinyl chloride, styrene, asbestos, vanadium, arsenic, chromium และ cadmium เมื่อตัวกลางที่ทำให้เกิดมะเร็งเหล่านี้หลายตัวทำปฏิกิริยาซึ่งกันและกันจะส่งผลมากขึ้นต่อการเกิดมะเร็ง

4. รายงานมะเร็งเม็ดเลือดขาวจากหน่วยงานสาธารณสุขของ Illawarra เป็นการปิดบังข้อเท็จจริงที่จัดทำโดย Labor Government เพื่อที่จะป้องกัน BHP และรักษาผลประโยชน์ของบริษัท รวมทั้งรัฐบาลด้วย และการปิดบังนี้ยังคงดำเนินต่อไปเรื่อยๆ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปี เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและตัวแทนของรัฐบาล เช่น EPA และสถาบันมะเร็ง ทำลายหลักฐานที่แน่ชัดที่สามารถเชื่อมโยงการเกิดมะเร็งและโรคร้ายแรงอื่นๆ กับระดับการปนเปื้อนอันเนื่องมาจากอุตสาหกรรม ถ้ารายงานสถิติเหล่านี้ได้รับการดูแลจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดการสูญเสียชีวิตได้

5. BHP เป็นตัวกลางสำคัญในการเกี่ยวข้องกับการปกปิดข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับวิกฤตการณ์มะเร็งเม็ดเลือดขาวและโรคมะเร็ง BHP ร่วมกับบริษัทอื่นๆ ในการใช้อิทธิพลเพื่อรักษาผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองกับรัฐบาลในทุกระดับ

6. การแสดงความรับผิดชอบทางการเมืองขึ้นอยู่กับผู้นำสหภาพแรงงานเป็นเวลาหลายสิบปี พวกเขาอนุญาตให้ BHP และบริษัทอื่นๆ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และข้อปฏิบัติในการทำงานที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของชนชั้นแรงงาน เจ้าหน้าที่สหภาพได้รับการต่อสู้ของแรงงานเรื่องสภาพสิ่งแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยและสมรู้ร่วมคิดกับผู้บริหารบริษัทในการปิดบังกรณีการเกิดมะเร็งเนื่องจากสิ่งที่ถูกปล่อยออกมาจากสถานที่ทำงาน

7. การขาดการตรวจสอบสุขภาพที่ครอบคลุมทั้งคนงาน ผู้พักอาศัย และการขาดแคลนระบบสาธารณสุขมีส่วนในการทำให้ผู้ป่วยโรคมะเร็งวัยหนุ่มสาวเสียชีวิต การวินิจฉัยโรคทำได้ย่ำแย่ การรักษาถูกตัดให้น้อยลง การดูแลทางการแพทย์ถูกกำหนดภายใต้ข้อกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับพนักงานเทคโนโลยี การหาผู้บริจาคไขกระดูก การใช้ยา และการถ่ายโลหิตหรือการให้ยาผ่านทางกระแสเลือด (transfusions)

8. ตัวแทนหรือหน่วยงานของรัฐทั้งหมด รวมทั้งหน่วยงานสาธารณสุขชุมชน เมินเฉยไม่สนใจผู้เคราะห์ร้ายและครอบครัวของพวกเขา ไม่มีการให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือทางการเงิน หรือค่าชดเชย สมาชิกในครอบครัวที่เรียกร้องให้มีการสอบสวนเฉพาะราย หรือวิจารณ์การทำงานของเจ้าหน้าที่จะถูกกล่าวโทษและทำให้เสียชื่อเสียง

9. ผู้ควบคุมรัฐบาลทุกสมัยล้วนถูกฟ้องร้อง เป็นเวลาหลายสิบปีที่ผู้สมรู้ร่วมคิดปกปิด ไม่สนใจ ถึงแม้จะมีหลายหน่วยงาน เช่น หน่วยงานสาธารณสุข, EPA, WorkSafe เป็นต้น ก็ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการ

ป้องกันดูแลสุขภาพของชุมชน ชีวิตของคนงาน หรือสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติงานเพียงเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของบริษัท

10. การตรวจสอบคนงานนี้ แสดงให้เห็นถึงพลังของการรวมตัวในกลุ่มกรรมกรชนชั้นแรงงาน ผู้คนออกมาพูดและแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่คำนึงถึงแรงกดดันอย่างมาก รวมทั้งการขู่คุกคามที่อาจอันตรายถึงแก่ชีวิต คนงานและผู้พักอาศัยเตรียมพร้อมเสมอสำหรับการเป็นพยานในการวินิจฉัยการดำเนินการของ BHP บริษัทอื่นๆ ผลกระทบจากมลภาวะทางอุตสาหกรรม บทบาทสหภาพแรงงาน Labor Government และรัฐบาล

การสอบสวนเป็นการก้าวไปสู่การรวมกันของกลุ่มชุมชนที่มีความรู้เท่าทัน และมีการเคลื่อนไหวอย่างชาญฉลาดทางการเมืองในกลุ่มชนชั้นแรงงาน เพื่อที่จะปูทางให้สังคมได้สร้างรากฐานในระบบประชาธิปไตย ระบบสังคมนิยม และความเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง เป็นการชี้ประเด็นให้เห็นถึงความจำเป็นสำหรับประชาชนในวัยทำงานที่จะควบคุมสังคม รวมทั้งกระบวนการผลิต ให้ออกจากการบังคับบัญชาของบริษัทข้ามชาติและรัฐบาล

สิ่งที่พึงกระทำ

คำแนะนำต่อไปนี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานการให้ความสำคัญต่อชีวิต สุขภาพ และความต้องการของประชาชนมากกว่าความต้องการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

1. โรงงานแบตเตอรี่โรงที่ 3 บริเวณเตาถ่านหินของ BHP ต้องถูกปิดลงโดยทันที และโยกย้ายคนงานในโรงงานนี้ไปยังพื้นที่อื่นโดยต้องไม่ปรับลดเงินเดือนหรือตำแหน่ง งานถ่านหินบริเวณ Corrimal และ Coalcliff ต้องมีการโยกย้ายจัดหาที่ใหม่ และเหมืองถลุงทองแดงต้องปิดต่อไป สถานที่สำหรับทิ้งขยะอันตรายบริเวณ Dump 21 ต้องเคลื่อนย้ายออกไปอย่างปลอดภัย พื้นที่อื่นๆ ที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดปัญหา เช่น เตาเผาของ BHP ต้องได้รับการตรวจสอบโดยทันที สถานที่ใดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้พักอาศัยจะต้องปิดทำการจนกระทั่งสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างปลอดภัย โดยเจ้าของโรงงานจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายดังกล่าว และต้องรักษาตำแหน่งงานของพนักงานทุกคนไว้
2. ระดับการปล่อยเบนซิน สารประกอบไฮโดรคาร์บอน และสารเคมีอันตรายอื่นๆ ต้องมีการกำหนดมาตรฐานเป็นรายวัน ไม่ให้ใช้ค่าเฉลี่ยรายปี ค่าเฉลี่ยระดับ PAH ในสถานที่ทำงานสูงสุดต้องไม่เกิน .5 ppm ต่อวัน ยกเว้นจะมีหลักฐานในอนาคตที่บ่งบอกว่าควรปรับระดับให้น้อยลงกว่านี้
3. เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องนำมาใช้ในการควบคุมการปล่อยมลพิษทางอุตสาหกรรม พนักงานและชุมชนสามารถตรวจสอบข้อมูลได้ตลอด 24 ชั่วโมง ผ่านทางอินเทอร์เน็ต

คณะกรรมการอิสระจากคนงานในอุตสาหกรรมและผู้พักอาศัยท้องถิ่นต้องถูกคัดเลือกอย่างต่อเนื่องเพื่อมาประเมินข้อมูลเหล่านี้ และให้ข้อเสนอแนะข้อปฏิบัติที่มีความเหมาะสม

4. แผนฉุกเฉินและแผนอพยพจะต้องจัดเตรียมโดยคนงานและผู้พักอาศัยในพื้นที่ที่อาจได้รับอันตรายจากการระเบิดของก๊าซ ไฟ การแพร่กระจายของสารเคมีอันตราย และอันตรายอื่นๆ จากอุตสาหกรรม
5. ครอบครัวของเด็กที่ป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งต้องได้รับวันหยุดสำหรับการดูแลผู้ป่วยโดยไม่สูญเสียรายได้ พวกเขามีสิทธิที่เข้าถึงข้อมูลทั้งหมด การได้รับคำปรึกษา การมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล และต้องได้รับการช่วยเหลือด้านการเดินทางและการจัดหาที่พักให้ ในกรณีที่พวกเขาต้องการ ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ทั้งหมดจะเป็นความรับผิดชอบของบริษัทและรัฐบาล รวมทั้งค่าใช้จ่ายจากการหาผู้บริจาคอย่างกว้างขวางในต่างประเทศ การลงทะเบียนไขกระดูกในออสเตรียต้องขยายกว้างออกไป ให้ทุนสนับสนุนอย่างเต็มที่และประกาศออกไปเพื่อกระตุ้นให้มีผู้เข้าร่วมลงทะเบียนให้มากที่สุด
6. ภาระด้านการเงินที่ผู้ป่วยเด็กและครอบครัวเด็กต้องเผชิญควรจะถูกไปสู่ผู้รับผิดชอบที่แท้จริง BHP และบริษัทใหญ่หลายบริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนทันที
7. ในทุกอุตสาหกรรมจะต้องมีการบังคับให้ตรวจสุขภาพคนงานอย่างน้อยทุก 3 เดือน ซึ่งทำโดยแพทย์ที่พวกเขาสามารถเลือกได้ ผู้ว่าจ้างและรัฐบาลจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด รวมทั้งการจ่ายเงินในกรณีที่พนักงานต้องลาหยุดเพื่อไปตามนัดของแพทย์ รัฐบาลต้องรับผิดชอบคัดกรอง คนงาน ผู้พักอาศัย และเด็กนักเรียน จากการแพร่กระจายของกัมมันตภาพรังสีและสารเคมีอันตรายอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีโครงการให้ความรู้ในหลายๆ ภาษาเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัยแก่คนงานทุกคน ผู้พักอาศัย นักเรียน และเด็กๆ
8. เพื่อเป็นการป้องกันสุขภาพของคนงานในอนาคต ชั่วโมงการทำงานควรลดเหลือ 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยไม่ปรับลดค่าแรง และเหลือ 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สำหรับคนงานที่ทำงานในพื้นที่อันตราย เช่น บริเวณเตาถ่านหิน ช่างเหล็กสามารถเกษียณอายุล่วงหน้าโดยได้รับค่าตอบแทนตามค่าครองชีพอันจะส่งผลต่อการจ้างงานมากขึ้นในวัยหนุ่มสาว
9. จัดหาเงินจำนวนหนึ่งสำหรับการวิจัยอิสระเกี่ยวกับกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยกว่า เทคโนโลยีในการจัดการขยะอันตราย เช่นเดียวกับการหาวัสดุทดแทนใหม่ๆ ที่เป็นที่ยอมรับได้ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและสิ่งแวดล้อม ควรสำรวจหาแหล่งพลังงานสะอาดใหม่ๆ ที่ไม่ต้องพึ่งการเผาผลาญจากเชื้อเพลิง

10. ต้องมีพื้นที่ระยะปลอดภัย (buffer zone) ที่ไม่มีผู้พักอาศัย 5 กิโลเมตรนับจากเขตโรงงานหลัก และอุตสาหกรรมหนักอื่นๆ ผู้ถือครองที่ดินในระยนี้มีสิทธิพิจารณาเลือกบ้านที่มีคุณภาพดีกว่าโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเลือกรับค่าเวนคืนที่ดินอย่างเต็มอัตรา โรงเรียนและสถานที่อำนวยความสะดวกต่างๆ ต้องโยกย้ายออกจากพื้นที่นี้ บ้าน โรงเรียน และสนามหญ้า เช่นเดียวกับตึก อาคารของชุมชน ต้องได้รับการตรวจหาโลหะหนัก สารพิษอื่นๆ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น
11. โรงเรียน เขตบ้านพัก สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และแหล่งอำนวยความสะดวกของชุมชน ต้องได้รับการสำรวจ ตรวจสอบว่าที่ใดที่มีการใช้เศษโลหะจากโรงงานหลัก BHP และจากอุตสาหกรรมอื่นมาถมที่ ถ้าเป็นไปได้บริเวณนั้นต้องมีการเคลื่อนย้ายและใช้วัสดุอื่นที่ปลอดภัยกว่ามาถมที่แทน มิฉะนั้นผู้พักอาศัยควรได้รับทางเลือกในการย้ายไปอยู่ที่อื่นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือได้รับค่าสินไหมทดแทน วิธีการที่ปลอดภัยในการบำบัดและจัดการการโลหะนี้ต้องได้รับการทดสอบทางวิทยาศาสตร์
12. ทำการสำรวจโดยใช้แบบสำรวจสุขภาพที่ครอบคลุม เพื่อนำมาหาขอบเขตของโรคมะเร็ง มะเร็งเม็ดเลือดขาว และโรคร้ายอื่นๆ โดยเฉพาะที่เกิดในเยาวชน คนงานที่ทำงานหรือเคยทำงานในโรงงานหลักเหมืองทองแดง รวมทั้งในอุตสาหกรรมอื่น ทะเบียนข้อมูลโรคมะเร็งจะต้องเข้าถึงได้โดยทันทีผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ และต้องมีการบันทึกสถานที่เกิด โรงเรียน และอาชีพของผู้ป่วย ต้องนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุดสำหรับการตรวจสอบและการรักษา
13. การปรับลดที่ขัดขวางระบบงานสาธารณสุข รวมทั้งการลดและปิดโรงพยาบาล Port Kembla การปิดหน่วยผู้ป่วยไฟไหม้ที่ Illawarra ต้องได้รับการยกเลิก เพิ่มเงินทุนสนับสนุนจำนวนมากสำหรับโรงพยาบาล Port Kembla และ Wollongong เพื่อจัดหาหน่วยปฏิบัติการพิเศษสำหรับการฉายรังสี การปลูกถ่าย stem cell และไขกระดูก รวมทั้งหน่วยดูแลผู้ป่วยแยกพิเศษ
14. ความเชื่อมโยงระหว่างมลภาวะจากอุตสาหกรรมและโรคจะต้องได้รับการวิจัยอย่างทั่วถึง ควรสนับสนุนเงินจำนวนหนึ่งสำหรับการวิจัยการรักษาโรคมะเร็ง ซึ่งต้องไม่แสวงหากำไร ไม่มีควบคุมและการสนับสนุนจากบริษัทใดๆ
15. มาตรการเหล่านี้ควรดำเนินการอิสระภายใต้หน่วยงานที่ไม่ได้อยู่ในโครงสร้างของรัฐบาล หน่วยงานราชการ และสหภาพแรงงาน คณะกรรมการตรวจสอบคนงานควรพัฒนาและปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ประสานงานอย่างกว้างขวางที่สุดในการแพร่กระจายการค้นพบนี้ และทำการรณรงค์อย่างจริงจังในการทำให้ข้อเสนอแนะเหล่านี้บรรลุผลสำเร็จ

9 กันยายน ค.ศ. 1997

<http://www.sep.org.au/cancer/>